

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XV nr. 699

vineri 15 Martie 1963

8 pagini 25 bani

Drum larg spre cultură, spre lumină

În trecutul întunecos, pe vremea cînd în România domnea robia singeroasă a capitalului, Țara Moșilor era cunoscută prin mizeria și întunericul ce domneau pe meleagurile ei.

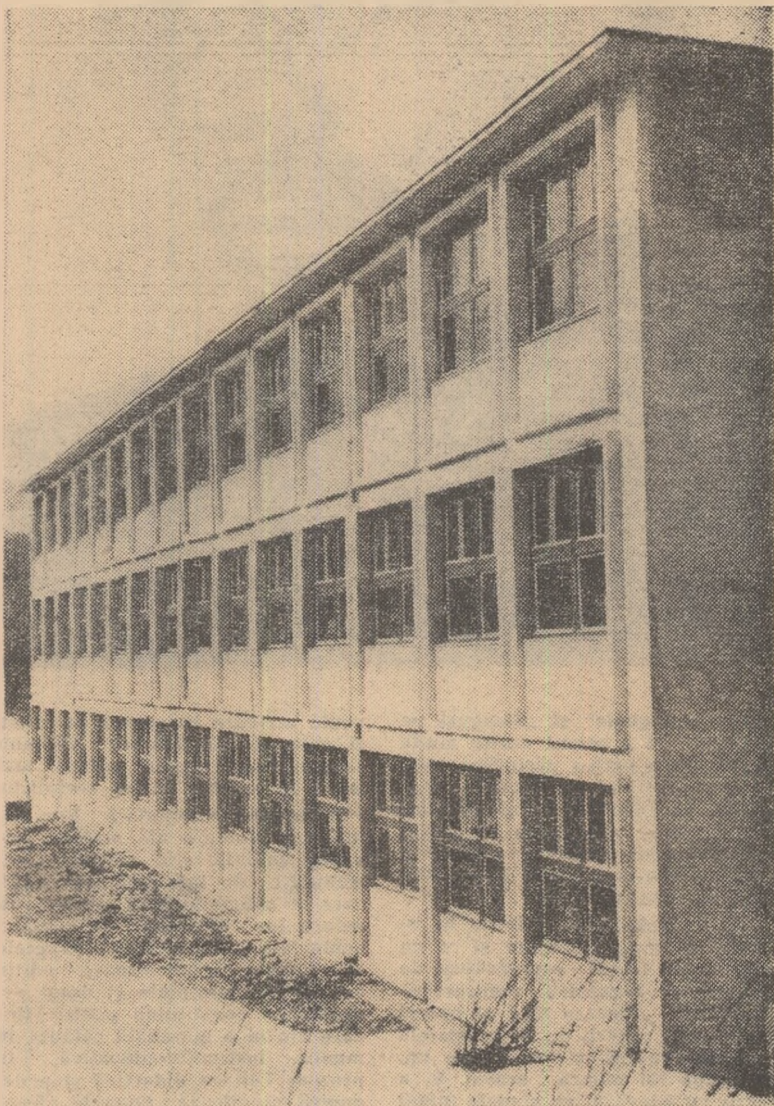
În zilele noastre nu mai găsești nimic din toate acestea. Sub conducerea partidului au fost înlăturate și sărăcia, și tuberculoza, și plaga analfabetismului. Moșii pășesc acum tot mai larg pe căile luminoase ale culturii. Școli, cămine culturale, biblioteci și case de citit, ziare și reviste găsești pînă și în ultimul cîtun.

La Roșia Montană, la Baia de Arieș, la Valea Lupșii, la Neagra, la Săcătura, la Sălcunia, la fel ca în multe alte localități ale raionului Cîmpeni se înalță clădiri școlare impunătoare, construcții ridicate în ultimii ani — în anii noștri, anii luminii și bunăstării. În raionul Cîmpeni, numărul școlilor de cultură generală a crescut cu 72. În orașele Cîmpeni și Abrud au fost înființate, totodată, școli profesionale.

12.854 elevi, acesta este numărul copiilor ce frecventează cursurile școlilor de toate gradele din raionul Cîmpeni. Aceasta înseamnă cu 6.289 mai mulți elevi decît în anul 1938. La rîndul lui, numărul cadrelor didactice a crescut, de la 139 în 1938, la 634.

Sumele ce se cheltuiesc an de an din buget pentru nevoile învățămîntului din Țara Moșilor sînt de ordinul milioaneilor. Ele confirmă încă o dată grija deosebită pe care o arată partidul și guvernul luminării moșilor.

În urmă cu 18 ani, pe meleagurile raionului Cîmpeni existau doar două cămine culturale, patru biblioteci, un cinematograful. De stații de radioficare și amplificare, nici pomeneală. Astăzi, în raion își desfășoară activitatea o

Școala de 8 ani din Baia de Arieș

casă raională de cultură, 35 de cămine culturale, 102 biblioteci, 16 cinematografe, numeroase stații de radioficare și de amplificare. Numărul echipelor de cor a crescut de la 6 la 25, al formațiilor de teatru de la 4 la 40, al

echipelor de dansuri de la 5 la 28. În raion activează 28 brigăzi artistice și 10 brigăzi științifice.

În orașele și satele moșesti, ca pretutindeni pe meleagurile patriei, cultura a devenit un bun al tuturor.

A. LUPU

Activitate culturală eficientă

Îndrumate de organizațiile de partid, cadrele didactice din orașul Turda depun o activitate susținută în cadrul brigăzilor științifice. Deplasîndu-se în împrejurimile orașului, membrii brigăzii lămuresc țăranilor colectivști probleme variate care-i preocupă pe aceștia, probleme din domeniul politicii interne și externe, al științei și tehnicii moderne.

Vizitele brigăzilor științifice sînt așteptate cu nerăbdare de colectivștii din raion, care dovedesc prin întrebările puse multilateralitatea preocupărilor lor.

Problemele agrotehnice stau în centrul preocupării brigăzilor științifice. Profesori cu o bună pregătire de specialitate le vorbesc colectivștilor despre importanța introducerii agrotehnicii moderne, despre importanța mecanizării agriculturii, făcîndu-le totodată și recomandări asupra celor mai bune soiuri care pot fi cultivate în regiune. Aceste expuneri sînt larg exemplificate cu date și realizări ale unităților agricole fruntașe.

Printre problemele lămurite de brigăzile științifice trebuie amintite și cele de astronomie și astronautică. Cu multă competență

profesorii le-au vorbit colectivștilor despre realizările Uniunii Sovietice în domeniul astronauticii, lămurindu-le totodată întrebările referitoare la Cosmos, la sateliți, arătîndu-le condițiile în care a fost realizat zborul omului în Cosmos etc.

Teme larg dezbătute sînt și acelea referitoare la unele probleme de biologie, medicină, industrie chimică etc.

Participarea numeroasă și animația care caracterizează întîlnirile brigăzilor științifice cu colectivștii dovedesc din plin eficiența acestei forme de desfășurare a muncii culturale la sate.

V. SALMAN
Turda

Și învățătorii și profesorii din satele și comunele raionului Marghita aduc o contribuție însemnată la înfăptuirea unei munci culturale vii și eficiente.

Ținînd seama de rolul important al brigăzilor științifice în răspîndirea cunoștințelor la sate, cadrele didactice prezintă în fața colectivștilor și a celorlalți oameni ai muncii conferințe pe teme variate, expuneri cu caracter științific și cultural. Asemenea

brigăzi sînt, de pildă, cele din Marghita, Secuieni și Valea lui Mihai,

În majoritatea satelor, pedagogii au organizat echipe de teatru pe care le îndrumă în alegerea repertoriilor, în desfășurarea repetițiilor, în confecționarea decorurilor etc.

Una din formele cele mai apreciate și mai eficiente de desfășurare a activității artistice amatoare o constituie spectacolele prezentate de brigăzile artistice de agitație. Conștiente de acest fapt, cadrele didactice din satele și comunele raionului acordă o atenție sporită acestor spectacole, alcătuiind texte pe baza faptelor celor mai semnificative din viața colectivștilor, îndrumînd repetițiile etc. Printre cele mai bune brigăzi artistice de agitație se numără cele din comunele Cadea, Marghita și Suplac, ale căror programe oglindesc problemele cele mai actuale ale vieții gospodăriilor agricole colective. Aceste brigăzi artistice de agitație sînt formate în marea lor majoritate din tineri învățători și profesori.

IOSIF BOKOR
inspector

CONSTITUIREA CONSILIULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE CULTURĂ GENERALĂ AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

De curînd a avut loc ședința de constituire a Consiliului învățămîntului de cultură generală, organ consultativ al Ministerului Învățămîntului.

Consiliului îi revine sarcina de a examina și de a propune măsuri pentru continuarea îmbunătățirii învățămîntului de cultură generală, pentru ridicarea nivelului său științific, educativ și metodic, pentru întărirea legăturii lui cu viața, cu practica construcției socialiste. Cele șapte secții ale consiliului se ocupă de problemele privind îmbunătățirea organi-

zării învățămîntului de cultură generală, a planurilor, programelor și manualelor de învățămînt, metodică instruirii practice și educația elevilor, perfecționarea cadrelor didactice.

Consiliul învățămîntului de cultură generală este compus din 287 de membri — cadre didactice din învățămîntul de cultură generală și superior, cercetători în domeniul științei pedagogice, reprezentanți ai unor organizații și instituții centrale, întreprinderi industriale și unități socialiste din agricultură.

Pentru întărirea educației igienico-sanitare și a educației fizice a tineretului

Colegiile reunite ale Ministerului Învățămîntului și Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale au analizat într-o ședință recentă, la Ministerul Învățămîntului, problemele educației igienico-sanitare și ale educației fizice a elevilor și studenților. Lucrările au fost conduse de acad. Ilie Murgulescu, ministrul învățămîntului, și de prof. dr. Voinea Marinescu, ministrul sănătății și prevederilor sociale.

La ședință au participat tovarășii: Elena Poparad-Mantu, secretar al C.C. al U.T.M., Ion Nistor, președintele Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură, dr. Coliță Decebal, președintele Uniunii sindicatelor din unitățile sanitare, Aurel Duma, președintele Uniunii de Cultură Fizică și Sport, Gabriela Bernachi,

vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor, dr. Octavian Berlogea, vicepreședinte al Crucii Roșii. Au participat de asemenea cadre de conducere și specialiști din cele două ministere, din Institutul de Igienă și Protecția Muncii, Uniunea de Cultură Fizică și Sport, cadre medicale specializate în probleme de igienă școlară, cadre didactice etc.

S-au prezentat informații din partea direcțiilor de specialitate din Ministerul Învățămîntului și din Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale. Informările și discuțiile au cuprins întregul complex de aspecte și probleme ale educației sanitare și ale educației fizice ca părți componente ale educației comuniste a elevilor și studenților.

Repetiție

75 de ani de la nașterea lui A. S. Makarenko

ȘTIRI

Un valoros schimb de experiență

La 13 martie 1963 s-au împlinit 75 de ani de la nașterea marelui pedagog sovietic A. S. Makarenko, autorul operelor „Poemul pedagogic”, „Steaguri pe turnuri”, „Cartea pentru părinți”, creatorul metodicii științifice a muncii educative cu colectivele de copii.

Anton Semionovici Makarenko s-a născut în anul 1888 în orașul Belopolie, din fosta gubernie Harkov, într-o familie de muncitori. După absolvirea școlii elementare din Kremenciuk și a cursurilor pedagogice înființate pe lângă această școală, lucrează ca învățător, din 1905 pînă în 1911, la școala feroviară din Kriukovo. În acești ani se formează, sub influența mișcării revoluționare din anii 1905—1907, concepția despre lume a tînărului Makarenko. El studiază literatura marxistă, are un contact permanent cu mediul muncitoresc, participă la activitatea politică. Din cauza acestei activități i se impune să se transfere de la școala din Kriukovo la școala din stația Dolinsk.

În 1914 Makarenko se înscrie la Institutul pedagogic din Poltava, pe care-l termină în 1917 cu medalia de aur. Cînd după absolvirea institutului revine la Kriukovo, luînd conducerea școlii feroviare din această localitate.

A. S. Makarenko a întîmpinat cu un deosebit entuziasm Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. „Revoluția din Octombrie — își amintește el mai tîrziu — a deschis pe neașteptate în fața mea perspective nemăintîlnite pentru dezvoltarea personalității omului liber, a descoperit cele mai bogate posibilități în munca mea educativă”.

Revoluția din Octombrie, care a produs schimbări radicale în întreaga structură socială, creînd condiții necunoscute înainte pentru dezvoltarea societății și a omului, a cerut învățămîntului să-și reorganizeze întreaga muncă pe baze noi, socialiste. În aceste condiții începe Makarenko, în 1920, din însărcinarea organelor de învățămînt, să organizeze o colonie pentru delincvenți minori în apropierea Poltavei. Este colonia care ulterior a devenit cunoscută, sub numele de colonia „Maxim Gorki”, în întreaga lume.

Căutînd noi forme și metode de educație a copiilor, care să se întemeieze pe principii socialiste, A. S. Makarenko a luptat fără cruțare împotriva idealismului și a dogmatismului în pedagogie, împotriva curentului pedagogic, împotriva tuturor metodelor și procedurilor reacționare ale vechii pedagogii. În fața lui stătea sarcina de a crea, în colonia de copii pe care o conducea, un adevărat colectiv, un colectiv al societății socialiste. Nu era un lucru ușor și Makarenko a întîmpinat la început mari greutăți în munca aceasta. Dar aplicarea creațiilor a tezelor cu privire la învățămînt și educație formulate de clasicii marxism-leninismului, marea sa talent pedagogic, munca lui neprecupețită l-au ajutat să găsească noi forme organizatorice și noi metode de educație, care au asigurat obținerea unor succese uimitoare, în pofida celor care au prezis destrămarea coloniei. În cadrul ei s-a constituit un colectiv armonios încheșat, viu și puternic. Triumful sistemului pedagogic creat de Makarenko a dus la comasarea, în 1926, a coloniei „M. Gorki” cu colonia de muncă pentru copii „Kureaj”. Un număr de 50 de copii „gorkiști” au știut să-și apropie pe cei 280 de copii părăsiți și lipsiți de supraveghere din colonia „Kureaj”. Era o realizare fără precedent în istoria pedagogiei, a experienței de reeducare în masă a copiilor schilodiți de viață.

Caracterizînd colonia și pe conducătorul ei, A. M. Gorki scria, în articolul „Prin Uniunea Sovietică”: „Cine ar fi putut să transforme atît de mult, să reeduce sute de copii atît de crud și de jignitor persecutați de soartă? Organizatorului și directorul coloniei este A. S. Makarenko. El este, fără îndoială, un pedagog talentat. Colo-niștii îl iubesc și vorbesc despre el cu atîta mîndrie, de parcă ar fi creația lor”. Anton Semionovici, continua Gorki, „vede tot, cunoaște pe fiecare colonist, îl caracterizează în cîteva cuvinte, ca și cum ar face o fotografie instantanee a caracterului său”.

Din 1927 A. S. Makarenko a condus simultan și comuna „F. E.

Dzerjinski” înființată de cekiști lîngă orașul Harkov, iar începînd din 1935 se consacră activității literare, plecînd mai întîi la Kîev, apoi la Moscova.

Bazîndu-se pe învățătura marxist-leninistă cu privire la legile dezvoltării sociale, la natura socială a omului, la morala comunistă și la educație, Makarenko a elaborat sistemul său de organizare a procesului educativ, a formulat principiile fundamentale ale acestui sistem, verificîndu-le în practică. Tema centrală a creației sale pedagogice este educația omului nou într-o societate fără exploatare, a omului devotat cauzei Partidului Comunist, luptător activ, conștient și priceput pentru fericirea poporului.

În centrul atenției marelui pedagog a stat întotdeauna personalitatea omului, dar educația acestei personalități o concepea numai prin colectiv, care a devenit, în minile lui, un mijloc puternic de educație a individului. Acest sistem de acțiune asupra colectivului în scopul influențării fiecărui dintre membrii lui, Makarenko îl denumește „pedagogia acțiunii parralele”.

O atenție deosebită a acordat Makarenko problemelor privitoare la educația disciplinei conștiente, luptînd cu perseverență împotriva rutinărilor din „Olimpul pedagogic”, a adepților pedagogiei herbartiene și a pedoșilor. El considera că baza disciplinei este capacitatea de a subordona interesele personale intereselor colectivului. Disciplina sovietică — a arătat el — este disciplina luptei, a înlăturării piedicilor, a mersului înainte. Bazîndu-se pe experiența justei organizări a vieții colectivului, Makarenko explica sistematic copiilor educația de el sensul disciplinei noi, îi învăța să fie exigenți cu ei înșiși, să știe să se supună și să comande, să respecte hotărîrile colectivului.

Metoda de bază a muncii pedagogice cu colectivul, așa cum o concepea Makarenko, constă în a nu admite starea pe loc, în năzuința de a merge mereu înainte, în antrenarea tuturor copiilor în munca de zi cu zi, în căutarea formelor noi, în determinarea unor noi perspective, în fixarea experienței pozitive și în crearea tradițiilor. „Adevăratul stimulente al vieții omului este bucuria zilei de mîine” — a arătat el. „Sistemul liniilor de perspectivă” este năzuința spre scopul propus, la care însă nu ne putem opri o dată ce l-am atins. Trebuie să dezvoltăm mereu în fața colectivului noi perspective, să-l dirijăm spre realizări mereu mai mari, „să traducem în viață forme simple de bucurie în forme de bucurii mai complexe, importante din punct de vedere umanitar”.

Elementul de bază al educației trebuie să fie munca — spunea Makarenko. În practica comunei „F. E. Dzerjinski”, imbinarea învățării cu munca productivă devinise o formă necesară de activitate, iar sarcinile educației comuniste se realizau în însuși procesul acestei munci. Generalizarea teoretică a experienței dobîndite pe această linie prezintă în momentul de față un interes deosebit în vederea pregătirii tineretului pentru activitatea în producție.

Acordînd o mare însemnătate muncii, Makarenko a apreciat în mod deosebit și importanța educativă a jocului, cerînd ca jocul să ocupe un loc larg în viața colectivului de copii.

Întregul sistem pedagogic a lui Makarenko este pîtruns de un puternic optimism. Un asemenea optimism răsună în cuvintele lui atît de simple și adînci: „Viața colectivului trebuie să fie plină de bucurie, bucuria eforturilor în muncă și succese ale zilei de mîine”.

Dezvăluînd dialectica educației, Makarenko a arătat cum trebuie să se imbine îndrumarea vieții copiilor și a tineretului cu dezvoltarea independenței lor, stimularea pozitivului cu condamnarea negativului, a exigenței față de copii cu respectul față de ei. „Cît se poate mai multe cerințe față de om, cît se poate mai mult respect pentru el” — în aceste cuvinte este întruchipat unul din cele mai importante principii ale umanismului socialist.

O mare atenție a acordat Makarenko și problemelor educației etice, estetice, educației în familie. După apariția lucrărilor sale „Poe-

mul pedagogic” și „Steaguri pe turnuri”, el a primit foarte multe scrisori din partea părinților, care îi cereau sfatul în diferite probleme de educație a copiilor lor. Makarenko răspundea la aceste scrisori, scria articole, vorbea la radio, pentru ca apoi să editeze „Cartea pentru părinți”.

A. S. Makarenko a intrat în istoria culturii sovietice și ca un scriitor de talent, reprezentant de frunte al literaturii realismului socialist. „Fiecare rînd al operei sale era cucerit de el, în spatele fiecărui cuvînt stătea viața lui, întreaga lui muncă eroică. El a scris cu adevărat cu singele inimii lui, a minunatei inimi de patriot, de luptător, de pedagog, artist. Pînă la sfîrșitul zilelor sale, el a imbinat munca artistică cu cea pedagogică. El a fost un inovator, un adevărat revoluționar și într-un domeniu și în altul”. Acestea sînt cuvintele pe care i le-a închinat în 1939, cînd s-a stîns din viață, Uniunea Scriitorilor Sovietici.

Ideile pedagogice ale lui A. S. Makarenko s-au bucurat și se bucură de o largă răspîndire nu numai în Uniunea Sovietică, dar și în țările de democrație populară. Sistemul „liniilor de perspectivă”, învățătura despre educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente despre formarea și dezvoltarea colectivului pedagogic ș.a.m.d. au găsit un larg răsădit și o consec-

ventă aplicare în munca de zi cu zi care se desfășoară azi sub semnul unor succese mereu mai mari, în școlile țărilor socialiste.

În Republica Populară Romînă, ideile inovatoare ale marelui pedagog sovietic sînt cunoscute amănunțit de toți oamenii școlii, care le aplică în mod creator în munca lor devotată de educare comunistă a tineretului. Operele lui, traduse în numeroase ediții, au devenit apropiate și dragi pedagogilor, constituînd pentru fiecare din ei o minunată călăuză în munca instructiv-educativă. În prezent Editura didactică și pedagogică reeditează „Operele alese” ale lui A. S. Makarenko în trei volume. Epuzarea primei ediții a acestora este o dovadă grăitoare a largii popularități, a interesului și a înaltei prețurii de care se bucură ideile lui Makarenko în rîndurile cititorilor romîni. Alte opere, ca „Poemul pedagogic”, „Steaguri pe turnuri”, „Cartea pentru părinți” au apărut, în tiraje mari, în cîte trei ediții.

Ideile lui Makarenko, întreaga lui viață închinată poporului, constituie pentru pedagogii romîni un exemplu viu și luminos, un înalt îndemn moral în munca lor creatoare de educare comunistă a tinerelor generații.

ALLA KUZMINSKAIA
aspirantă în pedagogie,

Comisia metodică a diriginților de la Școala de 8 ani din comuna Nimidgea, raionul Năsăud, a organizat un valoros schimb de experiență la care au participat diriginții și cadrele didactice care predau la clasele I-IV, precum și președintele statului popular.

Cu acest prilej a avut loc o oră de dirigenție deschisă la clasa a V-a „A”. Ora, în care s-a folosit și proiecția de diafilme, și-a atins scopul, stîrnind interesul elevilor și avînd o influență pozitivă asupra lor.

După oră, responsabilul comisiei metodice a diriginților a prezentat o expunere despre unele probleme ale pregătirii și desfășurării orelor de dirigenție, pe baza experienței proprii ca și a experienței celorlalte cadre didactice ale școlii.

În cadrul discuțiilor pedagogii și-au spus părerea cu privire la lecția deschisă și la expunerea audiată, iar profesorii cu o experiență mai îndelungată au împărtășit din cunoștințele lor, colegilor mai tineri.

Prof. L. IANITSEK
Școala de 8 ani din Nimidgea

La orele de educație fizică

Orele de educație fizică ce se desfășoară în Școala de 8 ani din comuna Creața Lesile, raionul Urziceni, urmăresc călirea organismului și favorizarea dezvoltării fizice normale a elevilor, mărirea capacității lor de muncă, obișnuindu-i să practice în mod consecvent exercițiile fizice, educîndu-le voința, spiritul de colectiv, spiritul de inițiativă.

Programul lecțiilor de educație fizică predate în școală ține seama de aptitudinile manifestate de elevi, cît și de vîrsta lor. Baza sportivă, organizată prin posibilități locale și care dispune de birnă, ladă de sărituri și alte aparate, este folosită cu multă pricepere. Astfel lecțiile de educație fizică devin tot mai plăcute, mai atractive și mai interesante.

Tot în cadrul orelor de educație fizică se desfășoară și diferite jocuri sportive, gimnastică ritmică, întreceri de alergări etc.

Prof. GH. GHEORGHIU
Urziceni

O colaborare rodnică

Colaborarea dintre diriginții claselor V-VII și organizația de pionieri de la Școala medie nr. 7 „Al. I. Cuza” din Iași s-a consolidat în acest trimestru prin organizarea, cu sprijinul diriginților, a unor adunări tematice pionieresti menite să sprijine ridicarea nivelului la învățătura al elevilor acestor clase. Adunările au avut un conținut bogat și atractiv, ajutîndu-i efectiv pe elevi. Foarte interesante au fost îndeosebi adunările cu temele „Cum ne planificăm timpul pentru învățatură și joc” și „Cum luăm notițe”.

Diriginții i-au ajutat pe pionieri și în organizarea unor vizite la gospodăriile agricole de staț și la întreprinderile din apropiere, la muzee etc.

Eforturile comune ale diriginților și instructorilor de pionieri au avut ca rezultat îmbunătățirea simțitoare a situației la învățatură a elevilor, cît și obținerea unor succese importante privind comportarea lor. Experiența pedagogică a diriginților, imbinată cu entuziasmul și inițiativa instructorilor de pionieri, ridică pe o treaptă mai înaltă munca instructiv-educativă din școală.

BIBLIOGRAFIE

Culegeri în ajutorul profesorilor de limba romînă

Societatea de științe istorice și filologice din R.P.R. a editat de curînd culegerile LIMBĂ ȘI LITERATURĂ, vol. VI și STUDIUL DE LITERATURĂ UNIVERSALĂ vol. IV.

Profesorii de specialitate pot găsi, în culegerea „Limba și literatură”, numeroase studii valoroase, menite să-i ajute în munca lor didactică. Astfel, la rubrica Probleme de cercetare literară este publicat studiul acad. T. Vianu, „Metoda de cercetare în istoria literară”. Rubrica Limbă cuprinde, printre altele, studiul „Părțile principale ale propoziției”, semnat de acad. Al. Graur. Semnalăm, de asemenea, la rubrica

Teorie, critică și istorie literară, studiul „Trecutul de luptă al clasei muncitoare în literatura noastră contemporană”, de D. Micu, iar la rubrica Metodică articolul Emiliei St. Milicescu, „Actualizarea în orele de limba și literatura romînă”. Numeroase alte materiale cuprinse în rubricile citate, ca și în celelalte rubrici ale culegerii — Stilistică, Folclor, Material documentar — sînt de un real interes pentru profesorii de limba și literatura romînă.

La rîndul lor, profesorii de limbi străine pot găsi o serie de materiale interesante în culegerea „Studii de literatură universală”.

Cercurile pedagogice de agricultură

Cercurile pedagogice de agricultură, care au început să se organizeze, în număr din ce în ce mai mare, în toate regiunile țării, au ca obiectiv perfecționarea procesului de învățămînt la acest obiect de studiu, urmărind să-i ajute pe profesori atît în îmbunătățirea conținutului lecțiilor cit și în îmbunătățirea metodelor de predare.

Ridicarea permanentă a nivelului lecțiilor și lucrărilor practice agricole este cerută de progresul necontenit al științei și practicii agriculturii socialiste. Aceasta impune profesorului să fie el însuși cit mai bine documentat, așa încît să poată preda elevilor cunoștințele și deprinderile agricole la nivelul corespunzător exigențelor actuale, îi cere să poată adapta în mod creator indicațiile programei și manualelor la condițiile locale. În același timp, marea varietate a activităților didactice specifice predării agriculturii — lecții teoretice de diferite tipuri și la diferite specialități, lecții de laborator, activități practice în sectoarele de producție ale gospodăriei colective, pe terenurile ei de cultură, pe terenul experimental școlar etc. — impune profesorilor ca, o dată cu îmbunătățirea continuă a conținutului predării, să-și perfecționeze și metodele de muncă cu elevii.

Pentru a-i ajuta pe profesori în toate aceste direcții, cercurile pedagogice au la îndemînă multe și variate mijloace. Aceste mijloace se cer a fi folosite cu cit mai multă eficiență, în mod organizat, în funcție de etapele desfășurării procesului de învățămînt, de problemele pe care le ridică el, ca și în funcție de pregătirea profesorilor, de înzestrarea școlilor cu materiale instructive sau documentare etc. Activitatea cercurilor pedagogice ale profesorilor de agricultură va fi cu atît mai rodnică, mai valoroasă cu cit ele vor ține o legătură mai strînsă cu gospodăria agricolă colectivă și cu specialiștii locali, cu cit îi vor solicita pe cei ce lucrează nemijlocit în producția agricolă să participe la lucrările organizate în cadrul lor.

Cum îi poate sprijini cercul pedagogic pe profesori în ceea ce privește îmbunătățirea conținutului lecțiilor?

Firește, o primă preocupare în acest sens trebuie să fie aceea de a contribui la îmbogățirea cunoștințelor de specialitate, ajutîndu-i să fie la curent cu problemele producției agricole în regiunea respectivă, să cunoască direcțiile privilegiate la cultura plantelor, la creșterea animalelor, la folosirea anumitor mașini, a anumitor îngrășăminte etc. Mijloacele pentru îndeplinirea acestor cerințe se pot grupa în două categorii: studierea condițiilor naturale și economice în care se desfășoară procesul de producție în agricultura locală și documentarea propriu-zisă de specialitate a profesorilor respectivi. Studiul condițiilor locale, fără de care nu se poate asigura predarea în condițiile cerute de dezvoltarea în perspectivă a agriculturii socialiste, este greu de realizat de către profesori în mod izolat, deoarece comportă cercetări pedagogice, cercetări referitoare la climă, la vegetație, morfologie și hidrografie, la aspectele economice ale zonei etc. Cercul pedagogic însă poate organiza cu succes un asemenea studiu, creînd colective de profesori care să efectueze cercetări în vederea elaborării unui material de sinteză, cu concluzii și îndrumări concrete în vederea predării diferențiate a cursului de agricultură. În mod similar cercurile pedagogice pot iniția și coordona și diferite alte cercetări pe care să le execute profesorii pe terenurile experimentale. Se cere, desigur, ca cercul pedagogic să stabilească legătura cu instituțiile agricole de cercetări, pentru a primi ajutorul acestora în elaborarea tematicilor, pentru a se orienta în ceea ce privește modalitățile de cercetare etc. În felul acesta se asigură valabilitatea științifică a cercetărilor, care pot

aduce o contribuție prețioasă la îmbunătățirea conținutului lecțiilor de agricultură.

Alte mijloace pe care le pot folosi cercurile pedagogice de agricultură pentru îmbogățirea cunoștințelor de specialitate ale membrilor lor sînt consultarea și recomandarea bibliografiei de specialitate, organizarea unor informări periodice asupra noutăților din domeniul științei și practicii agricole, a unor instructaje periodice cu privire la modul de executare a diferitelor lucrări practice prevăzute în programă, organizarea unor excursii documentare, a unor expoziții etc. De un real folos poate fi înființarea unei biblioteci documentare de specialitate la sediul cercului, care să imprumute profesorilor cărțile ce le sînt necesare, ca și înființarea unor asemenea biblioteci la toate școlile din raza cercului.

Sarcini importante revin cercurilor pedagogice și în ceea ce privește ajutorarea profesorilor în îmbunătățirea metodelor de predare. Se simte deosebită necesitatea de a-i orienta în legătură cu rezolvarea unor probleme specifice specialității lor cum sînt cele referitoare la tipurile de lecții pe specialități, la metodică lecțiilor practice pe terenurile G.A.C., la corelațiile obiectului „Agricultura” cu celelalte discipline etc.

Mijloacele de care dispun cercurile în această privință sînt conferințele și referatele cu teme metodice, organizare de lecții deschise și interesistențe, analiza planurilor de lecții și a activităților practice pe teren, analiza materialului didactic folosit la lecțiile de agricultură etc. Este bine să se organizeze și unele cercetări sau experimentări pedagogice, ale căror concluzii să ajute la găsirea celor mai indicate metode de predare ținînd seama de condițiile specifice școlilor din raza cercului.

Se știe că forma pe care o îmbracă cel mai adesea activitatea cercurilor pedagogice de agricultură o constituie ședințele periodice care se organizează la sediul cercului sau, prin rotație, la școlile din raza lui. Foarte instructive sînt și ședințele organizate la locurile de producție. De pildă, cercul pedagogic de agricultură din raionul Oltenița organizează ședințe la G.A.S., S.M.T. la stațiunile experimentale agricole, la G.A.C. Faptul că aici problemele care îi preocupă pe profesori pot fi discutate în modul cel mai concret, pe baza cunoașterii nemijlocite a felului cum se desfășoară munca practică, face ca lucrările cercului să fie pline de învățăminte și să aibă un accentuat caracter stimulator.

PETRE STĂNCULESCU

Rezultate bune

De curînd, cadrele didactice care predau „Agricultura” în raionul Urziceni au participat la o consfătuire organizată de secția raională de învățămînt. Analizînd felul cum sînt îndeplinite sarcinile privitoare la ridicarea conținutului la nivelul predării lecțiilor și al activității practice, consfătuirea a scos în evidență rezultatele bune obținute pe această linie la numeroase școli din raion, ca de pildă, școlile de 8 ani din Dridu, Alexeni, Gîrbovi, Rădulești, Grindu, Adîncata, Creța Leșile etc.

La Școala de 8 ani din Gîrbovi, de exemplu s-au desfășurat pe terenul gospodăriei colective lecții practice care au fost urmărîte cu mult interes de elevi, cum a fost, bunăoară, lecția despre alcătuirea solurilor. La școlile din Rădulești, Snagov, Fierbinți, St. Gheorghe, cadrele didactice i-au

în general, ordinea de zi a ședinței ținute la cercul pedagogic de agricultură include trei părți: în prima parte se discută activitatea didactică a profesorilor în perioada anterioară, a doua parte este destinată discutării problemelor științifice, metodice și organizatorice ale predării, iar în ultima parte se propune programul de activitate în perioada următoare.

Iată, spre pildă, cum a decurs o ședință a cercului pedagogic de agricultură din raionul Giurgiu, ținută la finele trimestrului I. Ședința a fost organizată în colaborare cu Consiliul Agricol raional și au participat la ea, pe lângă membrii cercului, președinții gospodăriilor colective din raion și inginerii agronomi de la aceste gospodării. În prima parte a ședinței s-a analizat modul cum s-a aplicat în primul trimestru programa școlară de agricultură, cum s-au folosit manualele și materialele didactice, cum au fost organizate activitățile practice ale elevilor și ce rezultate au dat, cum s-a realizat colaborarea dintre școală și G.A.C. În partea a doua a ședinței, președintele Consiliului Agricol raional a vorbit membrilor cercului despre principalele sarcini ale agriculturii raionului Giurgiu în anul 1963. În continuare membrii cercului au ascultat o expunere cu tema „Descrierea și funcționarea mașinilor agricole”, ținută de un inginer specialist de la S.M.T. Pe baza materialelor prezentate și a discuțiilor purtate s-a trecut, în ultima parte a ședinței, la stabilirea sarcinilor didactice ale predării „Agriculturii” în etapa următoare.

Urmărind același scop al ajutorării profesorilor în îndeplinirea sarcinilor didactice ce le revin pe o anumită perioadă, cercul pedagogic de agricultură din raionul Oltenița a organizat de curînd la G.A.S. Negoști un instructaj teoretic și practic de pomicultură. Pentru luna aprilie acest cerc a planificat o ședință care se va desfășura la una din unitățile agricole socialiste din raion, spre a se studia organizarea acestora în vederea predării lecțiilor din capitoul „Organizarea întreprinderilor agricole socialiste”.

Acordînd profesorilor un ajutor efectiv, susținut, cercurile pedagogice de agricultură vor putea deveni, pe măsura consolidării lor, adevărate cabinete tehnico-metodice permanente, înzestrate cu materialele documentare necesare îndrumării sistematice a membrilor lor.

GH. GHEORGHE
Urziceni

În sera școlară

Profesorii de agricultură de la Școala de 8 ani din comuna Băduleasa, raionul Tg. Măgurele, avînd în vedere importanța legării învățămîntului de practică, au acordat în acest trimestru o deosebită atenție diferitelor forme de activitate practică menită să asigure însușirea conștientă a cunoștințelor predate. Printre acțiunile organizate pe această linie trebuie remarcată inițiativa profesorilor și a conducerii școlii de a construi o seră școlară.

Bazîndu-se pe cunoștințele de legumicultură însușite de elevi în acest trimestru profesorii de specialitate i-au antrenat pe aceștia în acțiunea de construire a serei și de cultivare a unui variat

sortiment de legume. Practica efectuată de elevii școlii la începutul trimestrului, în cadrul sectorului legumicol și al serei gospodăriei colective, a constituit pentru elevi, pe de o parte, un imbold în această acțiune, iar pe de altă parte i-a înarmat cu cunoștințe despre construcția serei și munca în cadrul ei.

Îndrumați cu pricepere de profesorii de specialitate din școală cit și de specialiștii din gospodăria colectivă, elevii au obținut rezultatele așteptate. În prezent, sera este terminată, iar legumele care vor fi recoltate în curînd vor răsplăti din plin eforturile depuse.

CONSTANTIN CÎRJEU
comuna Băduleasa, raionul Tg. Măgurele

Activitatea practică în unitățile agricole socialiste

Pentru legarea cit mai strînsă a cunoștințelor teoretice de practica marilor unități agricole socialiste, cadrele didactice de specialitate de la Școala de 8 ani din comuna Romanu, raionul Brăila, au organizat acum, în cadrul campaniei de primăvară, o serie de activități practice agricole cu elevii la G.A.S., G.A.C. și S.M.T.

Pentru a asigura reușita acestor lucrări practice școala a căutat să le pregătească temeinic, astfel încît ele să se desfășoare la nivelul cerințelor agrotehnicii înaintate practicate astăzi în agricultura noastră socialistă. În acest scop s-a luat legătura cu cadrele tehnice de specialitate din unitățile respective cu care s-au discutat problemele privitoare la conținutul lucrărilor, la planificarea lor, la modul lor de organizare. În același timp, la lecțiile curente de agricultură sau în instructaje speciale, elevii au fost familiarizați în amănunțime cu cunoștințele teoretice pe care se întemeiază lucrările ce aveau să fie efectuate de către ei, astfel încît să înțeleagă conținutul științific al acestora și să-și formeze în mod conștient deprinderile practice. Pînă în prezent, elevii au participat la lucrări privind tratarea semințelor în vederea semănăturii, tăierile de formare sau de rod la vița de vie, tăierile la pomii fructiferi etc. Lucrările au fost executate la timpul optim indicat de calendarul lucrărilor agricole, în condițiile marii producții agricole și sub supravegherea directă a specialiștilor din agricultură. Cu acest prilej elevii și-au consolidat cunoștințele studiate în trimestrul al II-lea la lecțiile de horticultură și cultura plantelor, formîndu-și totodată deprin-

deri practice referitoare la modul cum se pregătesc semințele în vederea însămînțării și la lucrările de îngrijire a viței de vie și a livezii de pomi fructiferi în perioada de primăvară.

O serie de lucrări complexe au fost organizate în așa fel încît, după ce li se explică conținutul lor, elevii să asiste la demonstrații, pentru ca apoi să participe și ei la unele operațiuni accesibile cunoștințelor și posibilităților lor. De exemplu, lucrările practice cu temele „Reglarea semănătorii”, „Prășitul porumbului cu sapa rotativă”, „Spargerea crustei înainte de răsărirea plantelor”, „Semănatul” etc. au fost explicate în prealabil de specialiștii din gospodărie și apoi demonstrate. După aceea elevii au participat direct la operațiunile mai simple din cadrul acestor lucrări.

În timpul fiecărei lucrări elevii au primit explicații și au fost îndrumați îndeaproape de profesori și cadrele tehnice din gospodărie, pentru a înțelege fiecare fază a lucrării și pentru a executa corect operațiunile. Fiecare lecție practică s-a încheiat cu o scurtă recapitulare a operațiunilor efectuate și cu concluziile trase de profesori asupra modului în care s-a lucrat.

Lucrările practice agricole pregătite din timp pe baze științifice s-au dovedit a fi pentru elevii școlii noastre un mijloc important de consolidare a cunoștințelor, de formare a deprinderilor practice agricole și de educare.

Prof. VIRGIL BÎTICA
Școala de 8 ani — Romanu
raionul Brăila

La ora de pomologie

Utilizarea trusei stereometrice în rezolvarea problemelor de construcții și calcul

Formarea și dezvoltarea reprezentărilor spațiale ale elevilor constituie o condiție de bază pentru însușirea conștientă a cunoștințelor de geometrie. În acest scop ne folosim mult trusa stereometrică realizată de I.M.D. Instrucțiunile care întovărășesc această trusă subliniază în special cum poate fi utilizată ea la demonstrarea teoremelor. Am constatat însă că trusa poate fi folosită și pentru a demonstra rezolvarea unor probleme de construcții geometrice sau a unor probleme de calcul, care au o strânsă legătură cu aplicațiile geometriei în producția modernă.

Demonstrarea faptului că în spațiu, dintr-un punct exterior unei drepte se poate duce întotdeauna o perpendiculară pe acea dreaptă, după cum se știe, efectuarea unor desene pe care elevii nu le pot înțelege întotdeauna cu ușurință, deoarece reprezentările lor în această privință sînt uneori eronate. Aici ne poate veni mult în ajutor trusa stereometrică, datorită căreia avem la dispoziție două construcții ușor de realizat, ce favorizează o demonstrație mai clară.

În prima construcție am arătat cum se poate duce printr-un punct dat, exterior unui plan, o perpendiculară pe plan (fig. 1).

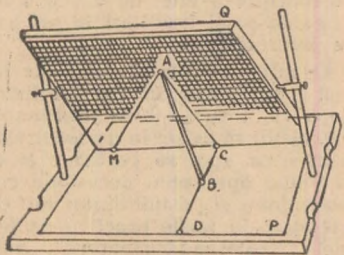

Figura 1

Pentru aceasta am dus prin punctul A planul ajutător care intersectează planul P dat după dreapta MN, trăsînd în planul Q perpendiculara AC la dreapta MN. În planul P am construit dreapta CD perpendiculară pe MN. În acest fel, proiecția ortogonală AC pe planul P s-a suprapus peste CD, în baza teoremei perpendicularității drepte față de oblică și proiecția ei. Dreptele AC și DC, care se intersectează, au determinat un plan nou, în care am dus prin punctul A dreapta AB perpendiculară pe DC, dreaptă care este chiar segmentul căutat.

Iată și cea de a doua construcție. Am pornit prin a duce, printr-un punct dat pe o dreaptă, un

plan perpendicular pe dreaptă. Pentru aceasta am luat dreapta LM cu două plane oarecare P și Q, ce se intersectează (fig. 2). În

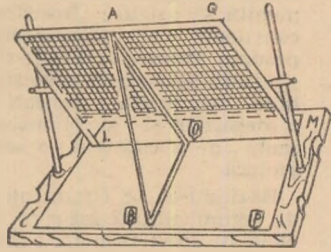

Figura 2

fiecare plan am dus o perpendiculară la dreapta LM în punctul O. Cele două drepte care se intersectează, CA și OB, au determinat planul AOB, perpendicular pe LM, pe care o dată trasat l-am decupat din carton, montîndu-l la locul respectiv pentru a fi intuit mai bine. Pe caietele lor, elevii nu au copiat astfel pur și simplu un desen de pe tablă, ci au luat o schiță după natură.

Pentru rezolvarea cu ajutorul trusei stereometrice a unor probleme de calcul relativ complicate, am montat în prealabil construcțiile propuse sub forma unor modele. Iată, de pildă, problema următoare: „În triunghiul ABC, la care unghiul B e drept și cateta BC = n, ridicăm din vârful A, în planul triunghiului, perpendiculara AD, în așa fel încît distanța dintre punctele D și C să fie egală cu f. Să se determine distanța de la punctul D pînă la cateta BC”. După cum se vede, rezolvarea acestei probleme cere aplicarea teoremei lui Pitagora la triunghiul dreptunghic DBC, de unde $DB = \sqrt{f^2 - n^2}$. Aici sînt implicate însă o seamă de dificultăți de ordin intuitiv. Elevii vor, de pildă, să vadă dacă segmentul DB este cu adevărat distanța căutată. Realizînd în prealabil modelul construcției respective, rezolvarea problemei apare mult mai simplă.

În egală măsură putem utiliza cu succes trusa stereometrică în cadrul problemelor de intersecție a corpurilor, probleme foarte importante pentru dezvoltarea reprezentărilor spațiale ale elevilor, întrucît îi ajută în determinarea locului intersecției, în stabilirea formei secțiunii, a dimensiunilor și a ariei acesteia. Modelele din figurile 3, 4, 5 și 6, alcătuite din

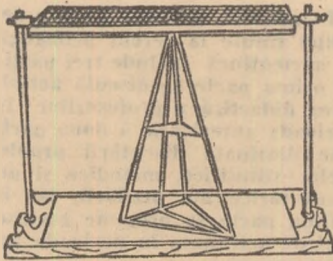

Figura 3

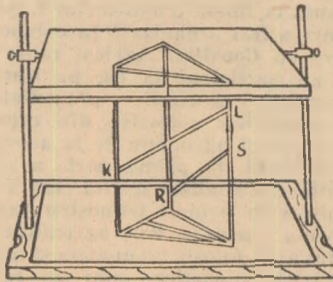

Figura 4

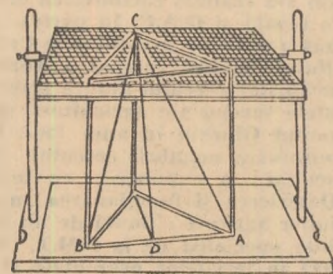

Figura 5

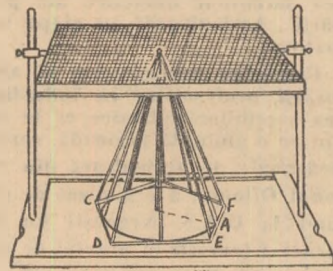

Figura 6

vergele fixate cu plastilină, din segmente reprezentate cu fire și dintr-un plan de lemn strîns sub piramidă, pot fi un prețios auxiliar în analiza secțiunilor obținute.

Prof. EUGEN BURLACU
și
Prof. IOAN BETTISCH
Școala medie din Reșița

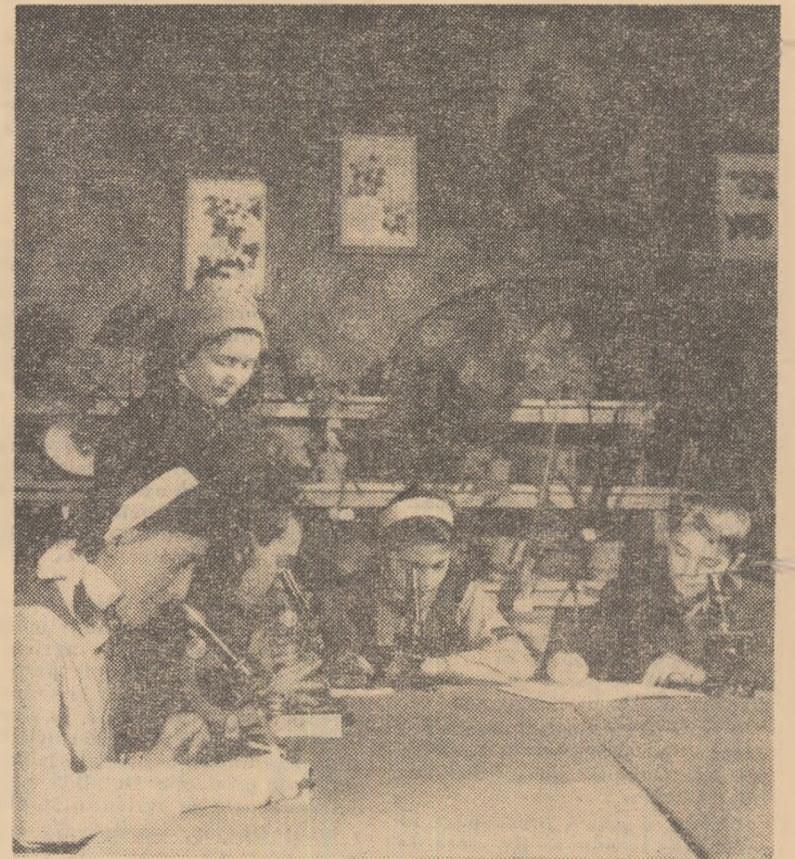
Preocupări pentru dezvoltarea vocabularului

În lărgirea cunoștințelor elevilor, în procesul însuși al studiului au o deosebită însemnătate cunoștințele de vocabular. Se știe că necunoașterea sensului cuvintelor, înțelegerea parțială a acestuia sau confundarea lui, lipsa de precizie în folosirea corectă a termenilor științifici, ba chiar și ortografierea acestora în mod nedorit, pot împiedica serios însușirea celor predate.

Pentru a ajuta pe elevii mei să-și îmbogățesc vocabularul, am utilizat mai multe procedee. Iată cîteva din ele. Am organizat o serie

de exerciții pentru explicarea și fixarea sensului unor cuvinte: completarea în text a unor cuvinte intenționate, înlocuirea lor cu ajutorul sinonimelor și al antonimelor etc. Am cerut de asemenea elevilor să elaboreze mici compoziții cu conținut literar, științific sau după tablouri, în care să utilizeze anumite cuvinte și expresii. Totodată am alcătuit cu ei un „mic dicționar” de termeni uzuali cu caracter științific, literar etc.

Prof. PAUL PETRESCU
Școala de 8 ani
din comuna Rădulești,
raionul Videle

In cercul de zoologie de la Casa pionierilor din Craiova.

Sistematizarea cunoștințelor — o preocupare centrală

Programa și manualul de zoologie pentru clasa a IV-a prevăd predarea unui număr mare de lecții, cuprinzînd un volum apreciabil de cunoștințe noi, într-un număr de ore relativ mic. În aceste condiții este destul de dificil pentru elevii clasei a IV-a să-și consolideze temeinic cunoștințele, să le închege într-un sistem. Sînt necesare, de aceea, lecții periodice de recapitulare, care permit fixarea cunoștințelor predate, sistematizarea lor.

Înțelegînd acest lucru, tovarășa Maria Lotreanu, învățătoarea clasei a IV-a de la Școala de 8 ani nr. 24 din București, a organizat de curînd o lecție recapitulativă cu tema „Animale de mare”. Lecția a avut ca scop consolidarea și sistematizarea cunoștințelor însușite de copii cu privire la înfățișarea și modul de viață al animalelor de mare învățate de ei în lecțiile precedente — delfinul, morunul, calcanul, scoicile și melcii de mare. Învățătoarea a început lecția prin a le cere elevilor să enumere și să descrie animalele studiate. Apoi

însă, observînd că asemănările aparente între delfini și pești i-au făcut pe unii copii să uite cele învățate despre delfin și să afirme că acesta ar fi un pește, tovarășa Lotreanu i-a orientat spre comparații pe baza cărora să tragă concluziile ce se impun. Învățătoarea a cerut elevilor să analizeze o serie de caracteristici ale delfinului, ca de pildă faptul că naște pui vii pe care-i hrănește cu lapte, că are corpul acoperit cu păr și respiră prin plămîni aer atmosferic. Analiza acestor însușiri, în comparație cu însușirile peștilor i-a ajutat pe elevii respectivi să-și dea seama că, deși la înfățișare delfinul seamănă atît de mult cu peștii, el este un animal mamifer. Insistînd asupra caracterelor de mamifer ale delfinului, învățătoarea le-a explicat elevilor că acesta se trage din strămoși care odinioară trăiau pe uscat și care, fiind nevoiți să-și caute hrana în apă și-au schimbat cu timpul mediul de viață și, în funcție de aceasta, și înfățișarea. Astfel, elevii au înțeles că asemănarea dintre

delfin și pești nu se datorește înruderii dintre aceștia, ci numai faptului că trăiesc în același mediu.

Vorbînd în continuare despre calcan, elevii au descris acest pește și au subliniat faptul că el are o formă specifică, deosebită de a celorlalți pești cunoscuți de ei. Și aici învățătoarea a intervenit oportun pentru a-i orienta pe elevi spre înțelegerea faptului că forma plată a calcanului, cu situarea gurii și a ochilor pe o parte, nu este un fenomen întîmplător, fiind determinat de modul de viață deosebit al acestui pește, care trăiește pe fundul mării, culcat pe nisip.

Lămurirea legăturilor cauzale dintre fenomenele biologice s-a dovedit a fi binevenită și necesară, ajutîndu-i pe elevi să înțeleagă cauzele diferitelor transformări în structura și modul de viață al animalelor și stimulîndu-le interesul pentru cunoașterea acestora. De pildă, un elev a întrebat dacă sacii cu aer ai peștelui pot fi asemănați cu plămîni. Desigur că lămurirea în-

trebării a impus atît sublinierea unui fapt binecunoscut de elevi — că peștii respiră în apă prin bronhii și că deci nu au plămîni — cit și explicarea rolului sacilor cu aer, care au apărut ca o necesitate impusă de viața peștilor în apă.

Și recapitularea cunoștințelor referitoare la scoici și la melcii de mare s-a desfășurat pe baza comparațiilor. De pildă, au fost analizate scoica de lac și cea de mare, care se deosebesc una de alta atît prin formă cit și prin modul de viață. Elevii au arătat că în timp ce scoica de lac trăiește liberă și solitară, scoicile de mare trăiesc fixate pe stînci, în bancuri. În ceea ce privește melcii de mare, elevii s-au referit la ghioc — melcul de mare cel mai cunoscut la noi — care le-a atras atenția prin faptul că nu are corpul adăpostit de valve, ca scoica, ci prezintă o singură cochilie. Pe baza analizei acestei particularități ei au înțeles că, deși trăiește în mare, ghiocul este înrudit cu melcul de grădini, cu care are o serie de însușiri comune. Învățătoarea le-a explicat elevilor că ei studiază scoica alături de ghioc pentru că acestea, ca și delfinul, morunul și calcanul, deși nu se înrudesesc între ele, sînt animale care trăiesc în mare.

Vorbînd de foloasele pe care aceste viețuitoare le aduc omului, elevii au amintit de scoicile din mările calde care fac perle, de scoicile comestibile și de multiplele foloase pe care le are

omul de la pești. Cu acest prilej elevii au dovedit numeroase cunoștințe referitoare la importanța economică a peștelui și la măsurile luate de statul nostru pentru a dezvolta această bogăție a apelor.

Deși lecția tovarășei Lotreanu a dovedit o pregătire atentă și o preocupare permanentă pentru a asigura înțelegerea și aprofundarea cunoștințelor recapitulate, ea a prezentat și unele deficiențe. S-a făcut simțită, astfel, lipsa materialului didactic, care este un auxiliar prețios în lecțiile de științe naturale la clasele mici. De pildă, învățătoarea n-a folosit planșa care-l înfățișează pe calcan, deși aceasta i-ar fi ajutat mult pe elevi să-și reprezinte poziția de înot a calcanului, în înțelegerea căreia au întîmpinat greutăți. De asemenea, aducerea în clasă a citorva valve de scoici ar fi ușurat mult descrierea acestui animal. Ținînd seama de faptul că elevii din clasele mici își însușesc mult mai ușor noțiunile atunci cînd studiul este întovărășit de intuirea materialului didactic, se impune ca pe viitor tovarășa Lotreanu să acorde mai multă atenție folosirii lui.

S-a făcut simțită în lecție și lipsa unor scheme care să sistematizeze la tablă materialul recapitulat și pe care elevii să le poată consemna în caietele lor. Și acestei probleme va trebui să i se acorde mai multă grijă în viitor.

C. DEMETRESCU

Solicitînd judecata elevilor

Cercetînd diverse modalităţi pentru a obţine rezultate cât mai bune în procesul predării, mi-am dat seama că este bine să organizez lecţiile în aşa fel încît să solicit în cât mai mare măsură capacitatea elevilor de a raţiona, să pun accentul în primul rînd nu pe memoria, ci pe judecata lor.

Concepută astfel, o lecţie de gramatică la clasa a IV-a, de pildă, a căpătat forma următoare.

Aveam de predat o noţiune cu totul nouă pentru elevi — complementul. În ora anterioară le dădusem, ca temă pentru acasă, analiza atributelor dintr-o propoziţie dezvoltată („Ieri am avut bucuria de a întîlni un vechi prieten”). În 2-3 minute am terminat verificarea temei, folosind sistemul frontal. Un elev a început analiza primului atribut. Alţii l-au corectat şi l-au completat. La fel am procedat cu al doilea.

Am reimpresătat apoi cunoştinţele copiilor privind părţile principale şi secundare de propoziţie învăţate de ei, precizînd că atributul, de care ne-am ocupat în orele precedente, completează înţelesul unui substantiv.

Făcînd legătura între predicat şi părţile de vorbire prin care este exprimat, am ajuns la verb. Ne-am oprit puţin asupra specificului acestuia.

Apoi am scris pe tablă următoarele propoziţii, pe care elevii le-au copiat concomitent în maculatoare: „Ionel vine la şcoală”. „Aici repetă lecţiile”. „În recreaţie ajută pe un coleg”. „Ieri, Sănda a povestit frumos”. „Depart, în zare, Retezatul stă ascuns sub nişte nori firoşi”. Am cerut elevilor să sublinieze subiectul, predicatul şi părţile secundare, să stabilească legătura dintre părţile secundare cu termenii a) căror înţeles este completat, întrebarea la care răspund şi ce arată despre partea pe care o lămuresc.

Cît timp am consumat pînă la acest moment al lecţiei? Trei mi-

nute pentru verificare, trei minute pentru reimpresătatarea cunoştinţelor, patru minute pentru copierea textului de pe tablă — în total zece minute. Mi-au rămas astfel la dispoziţie 40 de minute pe care le-am rezervat pentru formarea şi fixarea noţiunii de complement.

În continuare, activitatea copiilor s-a desfăşurat în trei etape. În prima etapă (7-8 minute) ei au căutat părţile principale de propoziţie, le-au subliniat şi le-au analizat mental din punct de vedere morfologic. În acest timp i-am urmărit îndeosebi pe elevii mai slabi şi i-am ajutat să biruie dificultăţile întîmpinate. La sfîrşitul acestei etape, cînd am fost convins că toţi elevii au rezolvat problema părţilor principale, am verificat împreună cu ei rezultatele. După explicaţiile date de elevi, am subliniat pe tablă subiectele şi predicatele, în chip diferit.

În etapa următoare elevii au căutat părţile secundare din fiecare propoziţie şi au descoperit legăturile lor cu alte elemente ale propoziţiei. După cum s-a observat, cred, propoziţiile au fost alese în aşa fel încît să prezinte dificultăţi din ce în ce mai mari. Prima avea un complement în imediata apropiere a verbului pe care-l lămurea. A doua avea două complemente: unul direct, în imediata apropiere a verbului, situat după acesta şi unul de loc, tot în imediata lui apropiere, dar situat înainte. A treia şi a patra propoziţie prezentau elemente sintactice asemănătoare, exprimate însă prin substantive însoţite de propoziţii sau prin adverbe de timp sau de mod. Mai dificilă era situaţia complementelor din ultima propoziţie. Aceasta a fost destinată în primul rînd elevilor cu cunoştinţe gramaticale temeinice.

Elevii au lucrat independent. S-au descurcat uşor în cazul complementelor din primele patru propoziţii. Cei mai slabi au omis

uneori cite un complement din propoziţiile a doua, a treia şi a patra. Pe aceştia i-am ajutat trecînd de la o bancă la alta. În clasă nu s-a produs nici o dezordine, pentru că toată lumea lucra. Analiza părţilor secundare prin munca individuală a durat 15 minute. Cînd exerciţiul a fost efectuat de toţi copiii, am trecut la verificarea lui cu întreg colectivul clasei. Rînd pe rînd, elevii cu pregătire diferită au vorbit despre părţile secundare care ne interesau şi au subliniat la tablă, cu două linii ondulate, cuvintele pe care cu puţin înainte le subliniaseră în maculatoare.

Apoi, pe baza observaţiilor proprii, elevii au ajuns să facă generalizări şi să deducă definiţia complementului. I-am antrenat într-o scurtă conversaţie (de 3-4 minute) în care am stabilit împreună că părţile de propoziţie subliniate sînt părţi secundare, care lămuresc înţelesul verbului, şi că ele răspund la întrebări diferite. După ce am precizat ce nume poartă aceste părţi secundare de propoziţie, elevii au scris definiţia în caiete.

O parte din timpul care a mai rămas l-am folosit pentru aplicaţii în condiţii noi. Am formulat noi propoziţii şi am cerut elevilor să descopere complementele cuprinse în ele. Apoi le-am cerut să formuleze ei înşişi propoziţii în care să existe complemente.

Ultimele 2-3 minute au fost folosite pentru comunicarea temei pentru acasă — un exerciţiu uşor de rezolvat, astfel încît copiii să nu piardă mai mult de 10-15 minute.

După astfel de lecţii, am posibilitatea să notez mai mulţi copii (5-6), intrucît i-am putut urmări în timpul lucrului. Folosită astfel, notarea devine un stimul permanent. Clasa se întrece în a rezolva cît mai bine şi mai repede exerciţiile date.

Prof. I. DINICU
Haţeg

Situaţie inexplicabilă ?

Profesorul a intrat în clasă, a notat absenţele, a cerut elevilor să pună manualele şi caietele în bancă şi să fie atenţi. Dar... o clipă. Şi-a amintit ceva:

— Copii, era cît pe ce să uit. Am pentru voi o veste grozavă. În vacanţa de primăvară vom organiza o excursie cu autocarele pe Valea Oltului. Vom face mai multe escale pe traseu. Vom vizita oraşe, întreprinderi, muzee, vom vedea munţii. O să fie o excursie minunată. Deci, începeţi să vă pregătiţi!

În clasă, explozie de bucurie. De la o bancă la alta, de la coleg la coleg circula vorba, strigăte, exclamaţii, risete, frînturi de proiecte. În scurt timp, entuziasmul capătă accente furtunoase. Profesorul lasă un minut supapă deschisă acesteia manifestări inevitabile, pe care o primeş-

te cu un suris de binevoitoare înţelegere. Apoi se decide să treacă la lecţie.

— Ei, copii, de-a-juns!

Furtuna se potoleşte greu. Scade o clipă într-un colţ şi se incinge în altul. Timpul trece... Cum ora nu are decît 45 de minute şi tema ce urmează a fi predată este destul de mare ca volum şi destul de dificilă, supărarea cu care intervine acum profesorul este explicabilă.

— Gata! Vă rog să încetaţi!

Aceste imperative, rostite pe un ton mai grav şi mai înalt, asociate unei priviri severe, reuşesc să transforme huietul în murmur şi murmurul în şoaptă, care se topeşte pe sub pîlniile palmei.

Lecţia începe şi, cum tratează nişte aride

probleme de trigonometrie, care nu au nimic comun cu poezia excursiei ce va să vină, gîndul şi visurile pun vată în urechi. Pe dinaintea ochilor fixaţi cu aparentă atenţie la profesor defilează ca într-un film, cum era de aşteptat, culmile semeţe ale Carpaţilor, păduri de brazi în care pluteşte mirosul de răşină, oraşe noi, pline de farmecul necunoscutului şi învăluite în bura visului.

De la catedră, profesorul lansează în zadar acestei clase, cuprinse subit de apatie, întrebări la care altă dată ar fi primit noian de răspunsuri. Acum, elevii numiţi se ridică greoi în picioare, privesc în silă tabla albită de semne şi abia vorbesc, dornici să dea rîndul altora şi să se întoarcă din nou în braţele dulci ale re-

veriei. Profesorul simte această rezistenţă surdă pe care clasa s-a hotărît, parcă printr-o înţelegere tacită, să i-o opună dintr-odată.

Cînd vine, în sfîrşit, finalul orei, îl găseşte epuizat.

În pauză s-a plins unui coleg de dificultăţile „inexplicabile” ale muncii din ora respectivă.

V. OCTAVIAN

Lucrare scrisă la Şcoala medie „Filimon Sirbu” din Capitală

Răspundem
cititorilor

Cum folosim meditaţiile

Mai mulţi cititori ne întreabă cînd şi cum este bine să organizăm ore de meditaţii.

Este unanim acceptată cerinţa ca fiecare învăţător şi profesor să desfăşoare în aşa fel activitatea cu clasa în timpul lecţiei încît să nu rămînă nici o problemă neînţeleasă şi nici un elev nelămurit asupra celor ce s-au predat. Se cere pentru aceasta, printre altele, ca fiecare pedagog să-şi pregătească atent lecţia, ca în cursul orei să aibă în vedere permanent pe elevii mai slabi, mai puţin activi spre a le spori participarea la lecţie şi a nu-i lăsa să rămînă în urma celorlalţi. În condiţii normale, un asemenea sistem de muncă face de prisos orele de meditaţii, care în esenţă sînt o formă de activitate suplimentară, dusă în afara orelor de curs, cu elevii care nu au nivelul cerut de programă.

Activitatea curentă din fiecare şcoală arată, totuşi, că există elevi care nu posedă o serie de cunoştinţe de bază, necesare însuşirii materialului nou predat, care au confuzii în problemele esenţiale fie datorită unor absenţe repetate, îndelungate, fie datorită sistemului defectuos de lucru al profesorului sau învăţătorului care a lucrat cu ei anterior ş.a.m.d. Dacă ne-am propune să ne organizăm munca în clasă în aşa fel încît şi aceşti copii să rămînă pe deplin edificaţi în toate problemele discutate, ar însemna să ţinem colectivul pe loc pentru lucruri de mult ştute. De aceea, se impune ca — fără a slăbi preocuparea pentru activizarea acestor elevi în cursul lecţiei (prin întrebări potrivite cu posibilităţile lor, care să-i solicite la eforturi de gîndire şi memorie, prin teme speciale, diferenţiate date pentru acasă şi prin controlul îndeplinirii acestor teme etc.) şi numai dacă deficienţele sînt atât de mari încît nu se pot repara doar prin asemenea procedee — să desfăşurăm o activitate suplimentară cu ei: meditaţiile.

Rezultă din toate acestea faptul că meditaţiile nu se ţin cu toată clasa, aşa cum obișnuiesc unele cadre didactice. A-i aduce pe toţi elevii la meditaţii, indiferent dacă au sau nu nevoie, constituie o greşeală, deoarece îi obișnuim cu dădăceala, le răpim independenţa în organizarea propriei munci, ceea ce se va resimţi în toată activitatea lor viitoare. De aceea, chiar elevii care au avut nevoie la un moment dat de meditaţii, îndată ce s-au pus la punct cu problemele şi au ajuns din urmă pe ceilalţi, nu mai trebuie chemaţi la astfel de activităţi.

În ceea ce priveşte modul cum este bine să se desfăşoare orele de meditaţii, este necesar de reţinut că acestea nu trebuie să însemne reluarea lecţiei pe care am

predat-o în clasă. În aceste ore — care nu trebuie să fie mai mult de una pe săptămînă la obiectele cu ponderea cea mai mare — ne ocupăm de umplerea golurilor mai importante din pregătirea anterioară a elevilor, căutînd în acelaşi timp şi să asigurăm înţelegerea deplină a noilor cunoştinţe. Folosim pentru aceasta, după caz, întrebări, exerciţii, probleme, dictări etc. alese cu grijă, care să împlinescă aceste cerinţe, prin folosirea repetată a noilor cunoştinţe ca şi a celor mai vechi, necesare pentru înţelegerea capitolelor ce se parcurg cu întreaga clasă.

Fireşte, în orele de meditaţii profesorul trebuie să-i ajute pe elevi şi în legătură cu temele ce le au de scris pentru acasă. Ajutorul să nu constea, însă, în efectuarea temei, ci în a-i pune să rezolve la tablă exerciţii şi probleme asemănătoare cu cele pe care le au de lucrat singuri, pentru ca apoi să le cerem a trage ei înşişi concluzii cu privire la modul de rezolvare a temei pentru acasă. După caz, dăm îndrumări suplimentare, căutînd să ne convingem dacă s-a înţeles totul.

Meditaţia nu suplineşte şi nu poate suplini activitatea pe care elevii trebuie să o desfăşoare acasă, independent, în vederea pregătirii lecţiilor pentru a doua zi. De aceea, în cursul ei profesorul trebuie să dea îndrumări şi cu privire la modul în care elevii vor lucra singuri acasă, ajutîndu-i să-şi formeze un sistem organizat de lucru. (Vizitele profesorului la domiciliu şi antrenarea familiei în acest sens sînt deosebit de necesare).

Acestea fiind cerinţele pentru desfăşurarea meditaţiilor, este limpede că profesorul trebuie să se pregătească în vederea lor şi că nici vorbă nu poate fi de improvizaţie şi mai ales de folosirea elevilor mai buni în această muncă, aşa cum se obișnuieşte în unele şcoli. Meditaţia, îndrumarea elevilor în înţelegerea lecţiilor este treaba profesorului şi nu a colegului de clasă. Oricît de bine pregătit ar fi acesta din urmă, el nu poate egala pe pedagog în rezolvarea unei sarcini atât de dificile, care cere şi o stăpînire deplină a materiei, şi o vedere matură asupra ansamblului de cunoştinţe pe care trebuie să le aibă un şcolar, şi o bună cunoaştere a metodicii. Folosirea copiilor pentru astfel de treburi are şi alt aspect: îi supraincercă pe aceştia şi adeseori poate să aibă drept rezultat slăbirea situaţiei lor la învăţătură; uneori poate duce la infumurare. Pe de altă parte, elevii astfel „ajutaţi” pot căpăta sentimente de inferioritate.

Meditaţiile despre care am vorbit mai sus nu trebuie confundate cu „meditaţiile” folosite în internate şi semiinternate, care constau în supravegherea elevilor în timp ce-şi fac lecţiile în sălile special amenajate pentru activitatea lor independentă. Această supraveghere se exercită de către profesorul de serviciu sau de către cadrele didactice ajutoare şi comportă cu totul alte norme.

Concepînd, aşadar, meditaţia cu formă temporară, excepţională de sprijinire a elevilor pentru însuşirea unor probleme la explicarea cărora au lipsit, sau care implică greutăţi în înţelegere, trebuie să nu o admitem ca fiind o situaţie normală, de durată, nici măcar pentru unul, doi sau trei elevi mai slabi din clasă.

Permanentizarea meditaţiilor înseamnă carenţe serioase în sistemul de lucru al pedagogului, deci o notă proastă pentru el.

Prof. STELA PREDESCU

Coloquiu tehnic.

În strînsă legătură cu uzina

Planurile de învățămînt pentru anii II și III ai școlilor profesionale repartizează mai mult de 50% din timpul de pregătire al ucenicilor pentru efectuarea practicii în producție. Acest specific al procesului instructiv-educativ ridică cerințe deosebite în legătură cu formarea profesională a viitorilor muncitori, prin faptul că în cadrul instruirii practice din întreprinderi condițiile de activitate diferă nu numai față de cele din școală ci și de la o întreprindere la alta. Problema aceasta s-a pus cu atît mai multă tărie în fața conducerii Școlii profesionale „Timpuri Noi”, ai cărei ucenici își efectuează practica la numeroase unități productive — uzinele „Timpuri Noi”, „Tudor Vladimirescu”, „Republica”, „23 August” întreprinderile „Dealul Spirei”, „Metalica”, „T.C.M.E.” etc.

Pentru a asigura o instruire unitară, care să respecte principiile pedagogiei științifice, colectivul de îndrumare și control al practicii, format din profesorii de specialitate și diriginții claselor, a întărit mai mult, în acest an, legăturile cu conducerile in-

treprinderilor, cu șefii de secții și cu muncitorii cărora le-au fost repartizați elevii pentru instruire la locul de muncă. Membrii colectivului urmăresc în ce măsură elevii aplică în practică cunoștințele teoretice, cum se efectuează rotația elevilor la locul de muncă, care este contribuția lor în producție și calitatea lucrărilor executate — adică urmăresc activitatea elevilor în producție sub toate aspectele ei. De asemenea, membrii colectivului de practică îi ajută pe ucenici să-și înlocmească schițele de lucru și fișele tehnologice.

Este semnificativ faptul că acolo unde s-au creat legături mai strînse între delegații școlii și ai întreprinderilor pe linia îndrumării și controlului practicii, aceasta se desfășoară în condiții dintre cele mai bune. La uzinele „Tudor Vladimirescu” de pildă, datorită respectării stricte a graficului de rotație, ucenicii pot parcurge întreaga gamă a lucrărilor din meseria respectivă. Ucenicii care fac practică la uzinele „Timpuri Noi” sînt familiarizați cu principalele tipuri de mașini-unelte moderne și cu lucrările de bază din planul întreprinderii, iar viitorii laminoriști, care efectuează practica la uzinele „Republica”, au temeinice cunoștințe privind funcționarea agregatelor automate pentru fabricarea tuburilor metalice.

În schimb acolo unde legătura era slabă s-au vădit o serie de greutăți și lipsuri. Așa au stat lucrurile în unele întreprinderi unde ucenicii au lucrat timp îndelungat în același loc de muncă, efectuînd numai operații la produse de mare serie, ceea ce a făcut să scadă interesul lor pentru activitatea din cadrul orelor de instruire practică. Imediat ce a constat această situație, comisia de îndrumare a practicii a luat legătură cu conducerile întreprinderilor respective, care au creat condiții pentru respectarea graficului de rotație și trecerea elevilor prin diferite secții, astfel încît să cunoască un sortiment cît mai variat de lucrări și de operații. Tot slaba le-

gătură cu conducerea întreprinderii a făcut ca la „T.C.M.E.” ucenicii care se pregăteau pentru meseria de lăcătuși în construcții metalice să fie repartizați la lucrări care nu aveau legătură cu specialitatea lor, ceea ce a determinat unele absențe de la practică. După ce s-au luat măsuri de remediere a acestei situații și ucenicii au fost repartizați la lucrări corespunzătoare, au fost lichidate aproape complet absențele de la practică.

Corespunzător condițiilor de practică, în funcție de numărul mare de întreprinderi unde sînt repartizați elevii ne-am orientat și spre forme variate de legătură cu întreprinderile. Fiecare clasă sau grupă de elevi are un responsabil cu practica, care prezintă săptămînal profesorului diriginți o scurtă informare cu privire la activitatea desfășurată în întreprindere, la problemele pe care le are de rezolvat și la diferite alte aspecte legate de practica în producție. Astfel comisia de practică poate interveni la timp cu soluțiile ce se impun. Tot pentru o mai strînsă legătură între școală și întreprinderi se organizează ședințe de analiză a activității practice a elevilor la locul de muncă, cu participarea elevilor, diriginților profesorilor de specialitate, muncitorilor din secțiile pe lingă care lucrează elevii, maștrilor, inginerilor și reprezentanților conducerii întreprinderii. În aceste ședințe se discută și se analizează cele mai diferite probleme legate de pregătirea profesională a ucenicilor, ca, de pildă, tipurile de mașini pe care vor lucra, operațiile de lucru în executarea cărora vor fi antrenate, coeficienții de reducere a normei tehnice de lucru etc. și se iau o serie de măsuri comune, în vederea stabilirii unității de acțiune între școală și întreprindere, în scopul formării unor muncitori de înaltă calificare.

Ing. H. VERMAN

director adjunct la Școala profesională „Timpuri Noi”
Prof. GH. D. MATEIANU

O mai strînsă concordanță între predarea desenului și instruirea practică

După cum se știe, actuala programă de desen tehnic prevede, pentru primele două trimestre, predarea desenului geometric și de perspectivă. Dar ucenicilor care încep să execute în această perioadă o serie de lucrări în atelierul școală, le sînt necesare în primul rînd noțiuni privind executarea schițelor de lucru. Experiența mea ca maistru-instructor mă face să afirm că în momentul de față — cînd ucenicii dobîndesc în prealabil în școală de 8 ani, o dată cu unele priceperi și deprinderi privitoare la procesul de producție și noțiuni de reprezentare a diferitelor lucrări tehnice în desen — putem introduce, chiar de la primele ședințe de instruire practică, cunoștințe de desen mai complicate decît acelea cerute de executarea unor schițe de contur.

Înainte de a preda tema „Trasarea metalelor”, de pildă, am socotit potrivit ca, după o recapitulare scurtă a cunoștințelor privind executarea construcțiilor grafice — linii drepte, curbe, cercuri — să-i familiarizez pe elevi cu noțiuni de desen tehnic în legătură cu axele de simetrie, liniile de contur și liniile ajutoare, cotarea și notarea corectă a cotelor.

Prima schiță cu care am început lucrul propriu-zis a fost schița reprezentînd o placă de zăvor. Am ales această piesă datorită faptului că ea cuprinde toate elementele necesare unei schițe de

lucru — axe de simetrie, linii paralele, racordări la o dreaptă, trasarea cercurilor și, bineînțeles, cotarea desenului. Le-am cerut ucenicilor să folosească caiete de schițe cu hîrtie milimetrică și i-am obișnuit, încă de la această primă lucrare, cu proporția schițării, cu menținerea nedeformată a aspectului și formei pe care urmează s-o aibă piesa pe care o vor executa. După executarea schiței și prezentarea procesului tehnologic am distribuit elevilor semifabricatele pe care trebuiau să efectueze trasarea și le-am cerut să folosească, în chip de documentație tehnică, chiar desenele lor. Începutul a fost dificil dar, avînd în caiete indicațiile privitoare la scule, dispozitive și materiale ajutoare, majoritatea ucenicilor au reușit să execute o trasare corectă. Apoi, o dată cu fiecare schiță nouă, o dată cu exercitarea trasării pe semifabricate, am observat la elevi progrese reale, mi-am dat seama că ei izbutesc să execute tot mai corect atît desenul cît și trasarea pe material. Bineînțeles, complexitatea pieselor ce urmau să fie executate a crescut treptat, ceea ce a făcut să crească în aceeași măsură și complexitatea schițelor. Elevii au reușit să le efectueze deoarece și-au însușit pe parcurs noi noțiuni în ceea ce privește reprezentarea secțiunilor, a proiectiilor simple în plan etc. Tîm să subliniez faptul că toți elevii au reușit să schițeze corect și să în-

țeleagă schițele celor zece lucrări complexe executate pînă în prezent. În această privință mi-a fost de un mare ajutor colaborarea strînsă și permanentă cu profesorul de desen, colaborare care a asigurat unitatea în formarea deprinderilor de a executa schițe încă din prima perioadă de practică.

Socotesc deosebit de util ca, în condițiile actuale, să se revadă programa de desen tehnic pentru școlile profesionale în strînsă legătură cu cerințele instruirii practice și cu pregătirea anterioară a ucenicilor. Cred că, dacă executarea schițelor ar fi introdusă mai devreme și ucenicii ar avea astfel posibilitatea să înfățișeze grafic piesele pe care le vor executa în atelierul-școală, se va întări mult caracterul științific al instruirii practice. De asemenea, ar fi bine ca un colectiv format din maistri-instructori, profesori de tehnologie și profesori de desen tehnic să realizeze documentații amănunțite pentru lucrările ce urmează să fie executate de ucenici în cursul instruirii din atelierul-școală. De altfel, după exemplul altor colective, în școala noastră s-a reușit, începînd din acest an, să se realizeze în mare măsură această cerință.

GH. STĂCESCU
maistru-instructor
la Școala profesională C.F.R.
din Timișoara

O soluție „originală”

— Cu această lecție am terminat prima parte a capitolului „Confecționarea rochiilor pentru sezonul de primăvară”. În lecția viitoare veți cere tovarășei maistre-instructoare să vă predea în continuare prima lecție din partea a doua a acestei teme...”

Terminîndu-și cu aceste cuvinte lecția, maistra-instructoare își luă catalogul sub braț și, părăsind clasa unde a ținut lecția cu elevele anului III, se îndreptă senin spre cancelarie.

Pentru cel ce nu știe cum este organizată

predarea tehnologiei meseriei și practica de specialitate la anul III confecții de la Școala de meserii din Tg. Ocna, fraza rostită de maistra-instructoare pare o adevărată enigmă. Cum adică „să-i spuneți tovarășei maistre-instructoare să vă predea în continuare...”? Doar însăși maistra-instructoare a rostit aceste cuvinte. Atunci de ce le cere elevilor să-i reamintească ei la ce lecție au ajuns? Sau poate este vorba doar de o suplinire, de-terminată de un caz de forță majoră?

Nu, nimic din toate acestea. Este vorba de o situație care se repetă cu regularitate de la începutul acestui an școlar. Cele 32 de ore prevăzute săptămînal la anul III al Școlii de meserii din Tg. Ocna pentru predarea tehnologiei confecțiilor și practicii de specialitate au fost împărțite în mod cu totul original la două maistre-instructoare diferite, una primind o catedră completă, respectiv 30 de ore, iar alta — 2 ore în completare. Și astfel, maistrelor se succed senin la predare, preiau una de la

alta ștabela lecțiilor prin intermediul relațiilor făcute de eleve în clasă.

Se pune întrebarea: cum s-a putut gîndi conducerea școlii de meserii să propună la începutul acestui an școlar această „soluție” și cum de a putut să admită secția raională de învățămînt din Tg. Ocna această situație, care contravine celor mai elementare principii didactice?

Și se mai pune o întrebare: cît va mai dăinui asemenea stare de lucruri?

M. H.

Instruirea practică și planul de producție

Pentru asigurarea unei pregătiri profesionale temeinice a elevilor din școlile de meserii, care paralel cu instruirea practică primesc sarcini de producție în atelierul școlii, este necesară sincronizarea cît mai atentă a predării temelor din programă, care constituie temelia însușirii științifice a meseriei alese cu lucrările nominalizate prin planul de producție pentru întregul an școlar.

Căuțind să răspundă cît mai bine acestei cerințe, colectivul didactic din școala noastră a ales astfel sortimentele planificate în planul de producție al secțiilor de tîmplărie-mobilă, articole tehnice, țesătorie și confecții, încît instruirea practică a elevilor să fie orientată către producerea unei mari varietăți de sortimente a căror complexitate să fie corespunzătoare nivelului de cunoștințe teoretice de specialitate și deprinderilor practice însușite de fiecare grupă de elevi. Apare astfel evident că producția școlii noastre este orientată, în special în secțiile de confecții, către realizarea de unicate sau de produse de serie redusă. Realizarea planului de producție pe ramuri și clase de elevi permite efectuarea unor lucrări de serie numai în măsura în care acestea asigură parcurgerea temelor prevăzute în programa de instruire practică.

În legătură cu concordanța ce trebuie să existe între conținutul temelor din programele școlare pentru instruirea practică și conținutul planului de producție, în

deosebi la anii II, III și IV, unde elevii participă direct în procesul de producție, ținem să subliniem că, în școala noastră, la întocmirea planului de producție, șefii de atelier, profesorii de tehnologie și maistrii-instructori s-au bazat pe un studiu prealabil al conținutului programelor școlare pe ani de studii, pentru fiecare specialitate. Defalcarea calendaristică a lucrărilor ține seama neconținut de concordanța acestor lucrări cu temele înscrise în programele anilor de studii și ale trimestrelor respective, astfel încît nici o operație executată de elevi în atelierul de producție ale școlii să nu preceadă lecția de tehnologie și instructajul practic referitor la tehnica efectuării respectivei operații. Astfel, în secția de tîmplărie au fost prevăzute în planul de producție o gamă variată de lucrări, începînd cu scune, mese simple și bănci școlare și terminînd cu garnituri complete de mobilă sculptată.

Desigur aceasta implică o serie de dificultăți în planificarea lucrărilor, procurarea unei mari varietăți de materii prime și materiale și eșalonarea termenelor de predare, dar rezultatele obținute, care se oglindesc atît în pregătirea la un nivel tot mai înalt al elevilor cît și în creșterea ponderei valorice a planului de producție al școlii, recompensează din plin această muncă pregătitoare.

Prof. D. CRUCEANĂ

Școala de meserii, Pitești

O comisie metodică activă

Așa poate fi caracterizată, pe drept cuvânt, comisia metodică a diriginților de la Școala medie „Aurel Vlaicu” din Orăștie (responsabil prof. P. Baciu). Cercetându-i munca, poți constata că aceasta nu se reduce numai la a fi de obișnuitele ședințe cu referate pe teme ale muncii dirigintelui. Comisia se preocupă îndeaproape de discutarea concretă a faptelor pe care le evidențiază munca de educație din școală, de căutarea, printr-o chibzuință colectivă, a celor mai bune soluții pentru rezolvarea feluritelor probleme ale acestei munci.

Iată câteva exemple. Dată fiind situația de la sfârșitul trimestrului I, când mulți elevi aveau note scăzute la purtare, comisia metodică și-a propus să acționeze într-un front comun pentru îmbunătățirea disciplinei și, bineînțeles, o dată cu aceasta, pentru îmbunătățirea situației la învățătură din școală. Pentru a se lua măsurile cele mai potrivite colectivul diriginților a analizat cu atenție situația disciplinei în fiecare clasă. Mai mult, aproape fiecare caz mai deosebit a fost discutat separat, propunându-se soluțiile cele mai potrivite.

Folosindu-se experiența avansată a diriginților din școală, în ședință s-a stabilit un sistem de măsuri care să ducă la formarea unei opinii sănătoase în rândurile elevilor în vederea întăririi disciplinei conștiente. Astfel, a fost introdus un caiet în care fiecare profesor notează zilnic, la ora lui, starea disciplinară a clasei. Săptămânal are loc analiza acestor note pe clasă, iar media lor este trecută în graficul disciplinei pe școală. În felul acesta, oricând se poate vedea care este clasa cu cele mai bune rezultate la disciplină și care cu cele mai slabe. Măsura aceasta, dublată de munca desfășurată de organizația U.T.M., a stârnit o adevărată emulație în școală: clasele au început a se întrece pentru a deveni cât mai disciplinate. S-a creat și o opinie sănătoasă în colectivele de elevi, care au început să combată cu toată tăria abaterile. Aceasta a fost un mare pas înainte, deoarece până atunci „solidaritatea” cu colegii însemna pentru mulți elevi acoperirea celor ce contraveneau regulamentului școlar.

Paralel cu măsura de mai sus, comisia metodică a acționat cu discernământ pentru soluționarea diferitelor cazuri ce s-au ivit în clase. Astfel, ea a propus ca unii copii foarte indisciplinați, rămași repetenți din cauza lipsei îndelungate de la cursuri și a neatenției la ore, să fie aduși la internat ca să-și pregătească lecțiile sub su-

pravegherea și îndrumarea profesorilor de serviciu și a pedagogilor. Ba mai mult, școala a organizat și un semiinternat pentru elevii care nu aveau condiții să învețe acasă. Constatând că unii copii nu-și informau părinții despre lecțiile ce le au de pregătit pentru a doua zi, comisia a cerut diriginților să întărească legătura cu părinții.

Măsurile propuse de comisie au contribuit mult la îmbunătățirea muncii diriginților. Astfel, tov. Moisin a vizitat mai des la domiciliu pe elevii indisciplinați, antrenând în această acțiune și comitetul de părinți pe clasă. Căruia el a putut observa că părinții se ocupă mai atent de felul cum se pregătesc elevii pentru școală. Și recreațiile au fost folosite de către acest diriginte în scopul întăririi educației. El este mereu în mijlocul elevilor, combatând comportarea necivilizată, dezordinea. De asemenea, tov. Moisin analizează cu regularitate situația la învățătură și disciplină a clasei sale, arătând elevilor cum trebuie să învețe și să se comporte pentru a fi la înălțimea cerințelor puse în fața lor de școală. În felul acesta el a reușit să îmbunătățească substanțial situația elevilor la disciplină și învățătură, astfel încât astăzi clasa de care răspunde se află printre clasele fruntașe din școală.

Un alt profesor — tov. Emil Neamțu, diriginte la clasa a IX-a

„A” — se sprijină intens în activitatea sa pe aportul organizației U.T.M. Acest diriginte nu ia nici o măsură până ce nu se consultă și cu comitetul U.T.M., ceea ce sporește eficiența muncii lui educative. În cadrul comisiei metodice a diriginților, prof. Emil Neamțu, care este și secretarul comitetului U.T.M. pe școală, a arătat cum a folosit postul utemist de control (care popularizează cele mai bune realizări și combat deprinderile rele) pentru formarea unei opinii sănătoase în rândul elevilor în ceea ce privește comportarea, ținuta și atitudinea față de învățătură. Exemplele date au arătat diriginților câtă seriozitate pune comitetul U.T.M. pe școală în judecarea abaterilor de la disciplină și în stabilirea măsurilor pe care le ia. Relatările tov. Neamțu au fost un îndemn în plus pentru ca fiecare profesor să se sprijine, în activitatea sa, pe aportul organizației U.T.M. aceasta fiind de un real folos în soluționarea tuturor problemelor ce se ivesc în munca educativă.

Este de subliniat că în activitatea sa comisia diriginților din Școala medie „Aurel Vlaicu” acționează unitar pentru îndeplinirea obiectivelor puse de către consiliul pedagogic, ea constituind un ajutor de preț al conducerii școlii prin măsurile pe care le propune, prin mijloacele și metodele pe care le recomandă.

Prof. VASILE RADU
șeful secției învățământ
a raionului Orăștie

Lectoratul cu părinții

Cunoscând importanța pe care o are propaganda pedagogică în rândul părinților, conducerea Școlii medii nr. 1 din Turnu Severin, sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul comitetului de părinți, a organizat în acest an școlar lectoratul cu părinții într-o nouă formă. Astfel, pe lângă expunerile ținute de către profesori în fiecare lună, sînt chemați să vorbească și părinții, deputați, oameni ai muncii din diferite întreprinderi și instituții. Problema centrală o constituie, desigur, educația copiilor, rolul pe care-l are familia în formarea omului nou, omul societății de mine. Fiecare ședință a lectoratului cu părinții se încheie

cu recomandarea ultimelor nou-țări apărute în colecția „În ajutorul părinților”.

Zilele trecute a avut loc cea de-a cincea lecție în cadrul lectoratului cu părinții. Lecția a fost intitulată „Regimul zilnic al elevului” și a urmat altor expuneri, cum sînt „Lectura în afară de clasă”, „Cum se realizează legătura dintre familie și școală” etc.

Părinții au făcut cunoscute procedeele pe care le folosesc în supravegherea copiilor, au arătat cum îi îndrumă în vederea respectării avutului obștesc etc.

Felul în care este organizată activitatea lectoratului la această școală contribuie mult la buna educare a copiilor.

Poziția corectă în bancă

Am avut nu o dată ocazia să constat că unii profesori și învățători, din dorința de a asigura ordinea în clasă, le cer elevilor să stea în bănci în poziții nu tocmai corecte. Unii le pretind, bunăoară, să stea cu brațele la piept, alții cu minile la spate, socotind că aceasta asigură menținerea ordinii și liniștii la lecții. Dar dacă ne gândim la sănătatea copiilor, la necesitatea dezvoltării lor armonioase, de care răspundem noi toți cei care slujim școala, dacă ne gândim la multitudine de alte mijloace care stau la dispoziția pedagogului pentru a ține trează atenția la lecție, atunci nu vom putea admite folosirea unor soluții ca cele de mai sus.

Ca să ne explicăm, vom menționa câteva elemente anatomofiziologice legate de dezvoltarea sistemului osteo-articular al copilului de vîrstă școlară, ca și de factorii care pot influența dezvoltarea acestui sistem în bine sau în rău. După cum se știe, scheletul are un dublu rol: pe de o parte, împreună cu sistemul muscular, asigură mișcările organismului, iar pe de altă parte, protejează unele organe interne, cum ar fi creierul, plămînușii și inima. Dacă sînt dezvoltate fiziologic normal, coloana vertebrală și cutia toracică asigură și aspectul fizic normal al individului.

Procesul de creștere al sistemului osos durează de obicei pînă în jurul vârstei de 20 ani. În perioada vârstei școlare, oasele sînt în plin proces de osificare, își pot schimba ușor forma în funcție de diferitele boli intercurrente, sub influența unei poziții incorecte menținute timp îndelungat. Se poate deforma ușor îndeosebi coloana vertebrală, care, pentru a putea face față acțiunilor la care este supusă, prezintă în mod normal o serie de curburi în plan antero-posterior și lateral. Aceste curburi, care imprimă corpului un aspect exterior armonios, se pot accentua și sub influența factorilor dăunători patologici sau ai unei ținute incorecte, ceea ce duce la tulburările cunoscute sub numele de cifoză sau ingheboșare (rotunjirea exagerată înapoi a coloanei dorsale), la lordoză (creșterea adînciturii lombare și proeminarea abdomenului) și la scolioză (îndoirea spre dreapta sau spre stînga a coloanei vertebrale, însoțită de coborîrea unui umăr). Pe lângă deformațiile coloanei vertebrale, din cauza factorilor de mai sus se pot produce și deformații ale cutiei toracice.

Poziția elevului în bancă trebuie să fie următoarea: picioarele să ajungă pînă la podea, articulația genunchiului fiind în unghi de 90°; porțiunea cea mai mare a coapselor să stea pe scaun, lăsînd însă liberă partea dinapoi a articulației genunchiului, pentru a nu comprima vasele și nervii din această regiune; regiunea

lombară, împreună cu porțiunea inferioară și posterioară a toracei, să fie rezemate de bancă pînă la unghiul inferior al omoplatului; membrele superioare să fie sprijinite pe pupitrul în poziția rezemată a corpului, în așa fel încît antebrațele să fie în totalitate pe pupitrul. În timpul scrisului, toracele să atingă aproape marginea pupitrului, fără a fi însă comprimat de ea. Distanța dintre ochi și pupitrul să se păstreze în jurul a 30—40 cm, limitele vizibilității normale la scris și citit.

Respectînd aceste condiții obținem poziția relaxată a musculaturii care face ca organismul să nu obosească în timpul șederii în bancă și diferitele părți ale corpului să nu fie comprimate, asigurîndu-se o funcționalitate normală a organelor interne. De aceea, pedagogii trebuie să asigure bănci care corespund înălțimii medii a elevilor din clasa respectivă. În mod normal, în fiecare clasă ar trebui să fie cel puțin două dimensiuni de bănci, care să permită aranjarea elevilor în poziția mai sus amintită. Pupitrul trebuie să aibă o astfel de înclinare încît, printr-o ușoară aplecare a capului, privirea să cadă perpendicular pe el.

De asemenea, este foarte necesar ca pedagogii să observe permanent poziția elevilor în bancă.

Condiții asemănătoare cu cele de la școală vor trebui să fie asigurate și acasă. În legătura pe care o ține cu familia, cadrele didactice trebuie să lămurească pe părinți și în problema igienei executării temelor acasă. De asemenea, este bine să se atragă atenția în general asupra ținutei copiilor în afara orelor de curs, sfătuiindu-i cu atenție. Căci știut este că multe deformații vin și din felul în care copiii își țin servieta (unii o duc mereu în aceeași mînă, ceea ce determină coborîrea umărului respectiv), din poziția grăbită a corpului în timpul mersului etc.

Ținuta incorectă a elevilor trebuie observată din timp și corectată înainte de a ajunge în stadiul de deformație, care uneori este greu de corectat. Spatele rotund, scoliozele, umerii lăsași și deformațiile toracice, destul de frecvente la elevi, se formează pînă la vîrsta de 15 ani, ele puțin fi corectate numai dacă se iau măsuri din timp pentru prevenirea pozițiilor vicioase și pentru întărirea musculaturii (fie prin educație fizică, fie chiar prin gimnastică medicală acolo unde este necesar).

Iată deci cît de util este să ne ocupăm de ținuta elevilor.

Dr. BERNARD GOLDSTEIN
Școala medie „I. L. Caragiale”

DISCIPLINĂ

În decorul unei autentice zile de iarnă, cu zăpada încă neîntinsă de forfota cotidiană, se ivise un șir de copii, neverosimil de cuminți. Li strălucia o educatoare cu priviri severe. Copiii păreau mai curînd uimiți de neașteptatul dar pe care îl adusesse iarna pentru ei în acea primă dimineață ninsă și căutau să-și potrivească pașii cu grijă pe cărare îngustă, croită de primii trecători.

Deodată — să fi fost oare întimplător? — un băiețuș cu ochi de mărgele alunecă. Cel care venea în urma lui încercă să-l ridice, dar puful îmbietor al zăpezii îi făcu pe amîndoi să mai întîrzie o clipă în culcușul ei. Șirul întreg se opri, de parcă atunci ar fi descoperit că zăpada nu este numai ca să fie privită și călcată în picioare. Prin forța irezistibilă a nevoii de a imita, aproape toți copiii simțiră îndemnul să ia zăpada în mîini, să o preseze, tropăind mărunt.

Cîțiva trecători priveau cu vădită duioșie și înțelegere neastîmpărul vesel al celor mici. Dar educatoarea?

Ea n-a văzut nici scinteierile zăpezii și nici pe cele din ochii „grupe mici”, cu care lucra zilnic. Supărată tare, i-a zburcînt pe băieții din zăpadă și a strigat către întregul șir:

— Sînteți niște copii foarte răi! N-am să vă mai iau la

plimbare. Eu nu pot să înțeleg de ce nu mergeți cuminți pe stradă!

E sigur că nu înțelegea.

*

Nici învățătoarea clasei I n-a putut înțelege de ce astăzi Sanda a fost nedisciplinată. Și tocmai Sanda, o elevă atît de cumințe!

Era în preajma lui 8 Martie. Învățătoarea adusesse o planșă mare cu imagini reprezentînd sectoare de muncă în care lucrează femei. Elevii priveau și răspundeau frumos, în „propoziții încheiate”. Deodată s-a ivit, peste capetele lor, o mînă ridicată. Cu mișcări neliniștite, degetele aminteau un zbor primăvărat de fluturi.

— Ce s-a întimplat, Sanda, de nu ridici frumos mîna?

— Știi, tovarășă învățătoare, în poza de sus eu văd o femeie care „privește în Univers”. Și mămica lucrează la Observatorul astronomic.

Dezaprobară care se citea în ochii învățătoarei față de modul în care Sanda a ridicat mîna a stăvilît pentru o clipă entuziasmul fetei. Crezînd că n-a fost bine înțeleasă, ea căută să explice imaginea femeii cu luneta:

— ... privește în ... nori!

— Se poate să uiți cum trebuie să se poarte un copil în clasă? — i-o reteză scurt învățătoarea. De cite ori v-am spus să ridicați frumos mîna, cu cotul sprijinit de bancă? Nici nu

vreau să ascult ce-mi spui. Te-ai făcut și tu indisciplinată!

*

Dirigintele clasei a X-a a venit să vadă cum lucrează elevii săi în atelierul de electricitate al unei întreprinderi de reparații auto. Doi dintre ei lipseau de la locul de muncă. Erau în hala vecină, urcați pe un camion, „S. R. 101” și urmăreau cu atîta interes montarea instalației electrice — la repararea căreia lucraseră și ei — încît nici n-au văzut cînd s-a apropiat dirigintele.

— Voi știți că elevul care se părește locul de muncă este ca o santinelă plecată din post? — rosti supărat „exigentul” diriginte. Vom discuta la școală abaterea voastră.

*

Minunată și atît de necesară este disciplinarea în procesul de educație, dar cite greșeli se făptuiesc în numele ei! Și cit de departe sînt de adevăratul sens pe care-l dăm noi disciplinei conștiente acei educatori care cer copiilor „să stea înlemniți”, acei educatori care nu știu să vadă unde începe veritabila indisciplină și care consideră orice manifestare mai vie, orice emoție autentică, profundă, trăită de copii — la lecții, în școală, pe stradă — drept încălcarea a disciplinei!

LUMINIȚA GHIVIRIGĂ

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE

Schimb de experiență

Sub îndrumarea organizației de partid și în colaborare cu colectivul de direcție, grupa sindicală a Scolii de 8 ani nr. 7 din orașul Roman a sprijinit organizarea unui larg schimb de experiență prin interesante, lecții deschise, expuneri etc.

Astfel, cu un deosebit interes au fost ascultate expuneri pe teme cum ar fi: „Cum contribuie la dezvoltarea gândirii logice a elevilor prin lecțiile de matematică”, „Cum folosesc materialul didactic în predarea limbii române”, „Insemnătatea stimulării facultăților psihice și intelectuale ale elevilor în cadrul lecțiilor” etc.

Deosebit de utilă a fost o expunere care a avut loc nu de mult, cu tema „Cum realizăm educația patriotică a elevilor prin lecțiile de istorie”. Expunerea a ilustrat, cu exemple concrete, procedeele care au fost folosite în școală pentru a cultiva sentimentele patriotice ale elevilor prin lecții ca „Luptele de apărare ale moldovenilor conduși de Ștefan cel Mare împotriva cotoitorilor turci”, „Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu” etc. S-a arătat, de asemenea, cum pot fi folosite la lecțiile de istorie fragmente din opere literare, albume, tablouri, documente și a fost subliniată însemnătatea organizării unor vizite la muzeul de istorie, la Arhivele Statului, la monumente istorice din oraș și împrejurimi etc.

Expunerea a fost urmată de discuții vii și interesante, la care au participat numeroși profesori. Discuțiile au lărgit cadrul temei, referindu-se și la procedeele de educare patriotică în predarea altor obiecte. Astfel s-a arătat cum sînt folosite în acest scop, în predarea limbii române, unele lecții de citire și unele poezii ca „Datoria de onoare”, „București, inima patriei”, „7 Noiembrie”, „Steaua mării”, „În prag de primăvară”. S-a vorbit de asemenea despre rolul educativ al conținutului problemelor de matematică alcătuite cu date referitoare la industrie, la agricultură, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Multe date concrete în legătură cu desăvîrșirea construcției socialiste au fost culese de către elevi. Astfel, ei au adunat date privind su-

prafețele pe care se vor construi locuințe, privind planul de înșămînțări etc.

A fost relevată și importanța laturii emoțional-afective a lecției, a cunoștințelor, pentru a spori eficiența educativă a predării.

Concluziile desprinse pe marginea expunerii și a discuțiilor au subliniat, printre altele, necesitatea ca învățătorii, profesorii, diriginții, în colaborare cu organizația de pionieri, să se preocupe de înarmarea elevilor cu convingeri patriotice și să-i învețe să acționeze conform acestor convingeri.

Schimbul de experiență realizat la Școala de 8 ani nr. 7 din Roman cu ajutorul larg al grupeii sindicale contribuie mult la popularizarea experienței pozitive, ducînd astfel la îmbunătățirea continuă a muncii instructiv-educative.

Prof. EUGENIA MIHĂESCU
Școala de 8 ani nr. 7 din Roman

Măsuri eficiente

Sprijinită și îndrumată permanent de organizația de partid și de comitetul sindical din comună, grupa sindicală a cadrelor didactice din Bran a luat numeroase măsuri eficiente pentru a-i ajuta pe membrii săi în munca de ridicare a nivelului predării. Ea a organizat consfătuiri de muncă, excursii, documentare pentru profesori etc.

De curînd a avut loc un larg schimb de experiență privind studiul aritmeticii în clasele a IV-a a V-a și a VI-a, cu scopul de a populariza cele mai bune metode de predare a acestei discipline. În cadrul consfătuirii s-au organizat o serie de lecții deschise și un referat privind problema legării cunoștințelor teoretice de practică la lecțiile de matematică.

O contribuție de seamă aduce grupa sindicală a cadrelor didactice și la munca culturală desfășurată în comună. Brigada de agitație prezintă în satele comunei programe artistice. Numeroase cadre didactice au ținut conferințe cu caracter pedagogic la stația de radioficare. De asemenea, au prezentat la căminele culturale un ciclu de conferințe cu caracter agrozootehnic.

Prof. MIRCEA MĂRILA
Bran

Odinioară și azi

În arhiva Școlii medii din comuna Mineciu Ungureni există documente care arată că adesea, în timpul stăpînirii burghezo-moșierești, se mai aflau în școală, la sfîrșitul anilor de învățămînt, doar jumătate din numărul copiilor înscrși la începutul acestora. Dacă ținem seama și de faptul că un mare procent de copii rămîneau de la început în afara școlii, neavînd posibilitatea să se înscrie la cursuri, ne dăm și mai bine seama cît de grea era situația.

Lipsa de îmbrăcăminte, de hrană, necesitatea de a munci ca argați împiedicau marea majoritate a copiilor să învețe. Mulți copii de vîrstă școlară erau secerăți de boli, căci de asistență medicală pe acea vreme nici nu se putea vorbi. Obligativitatea învățămîntului era astfel doar o jalnică formalitate.

După 23 August 1944, și în comuna Mineciu Ungureni, ca și în toată țara, numărul copiilor școlarizați a crescut an de an. Acum toți copiii de vîrstă școlară sînt cuprinși în școlile de 8 ani. Un mare număr învață apoi, în continuare, la diferite școli profesionale, tehnice sau de cultură generală, studiază în facultăți.

De curînd a luat ființă în comună o școală medie, pentru care s-a construit un local luminos, bine înzestrat. În acest an sînt înscriși în cele 18 clase ale școlii medii 714 elevi, pe care îi instruesc și educă 24 de cadre didactice.

Numărul elevilor a crescut an de an și la celelalte școli din comună, astfel că în anul școlar 1962/63 frecventează cursurile, în întreaga comună, un număr de 921 elevi.

Într-o școală specială

Învățămîntul special, care cuprinde copiii cu deficiențe fizice și psihice, se bucură de o atenție deosebită din partea statului nostru.

Una dintre numeroasele unități de învățămînt special ce au luat ființă în anii noștri este și Școala specială de surdo-mute din Sibiu, care împlinește în curînd 10 ani de activitate. Ea a reușit să-și pregătească în bune condițiuni elevii încît la absolvirea cursurilor acestea să poată urma fără greutate școlile speciale profesionale, pentru ca apoi să se încadreze în producție ca muncitori calificați.

Rezultatele bune ale muncii din școală se datoresc desigur și faptului că aici lucrează cadre calificate, care și-au desăvîrșit pregătirea la cursurile de perfecționare, unde au primit îndrumări deosebit de utile din partea unor specialiști din țara noastră și din străinătate. Dar pedagogii de la această școală nu s-au limitat numai la cursurile de perfecționare. Cei mai mulți studiază și individual, cu asiduitate, problemele de defectologie, edincîndu-și an de an pregătirea. În același timp, ei se preocupă de găsirea unor căi noi, a unor procedee cît mai eficiente ale muncii cu elevii deficienți.

Rezultatele căutărilor lor, ale cercetărilor, ale studiului sistematic, s-au concretizat într-o serie de lucrări ce stau astăzi la îndemîna celor ce lucrează în școlile speciale. Astfel, unii pedagogi ai școlii noastre au lucrat la elaborarea manualelor de citire pentru clasa a II-a ale școlilor de surzi, ca și a manualelor de dezvoltare a vorbirii pentru clasele a II-a și a III-a. Alții și-au dat contribuția la elaborarea programei de limba romînă și de lucrări practice pentru clasele I-IX, au publicat lucrări de specialitate sau au prezentat comunicări în cadrul diferitelor sesiuni ale lecturilor pedagogice. Problema întrebărilor ca mijloc de dezvoltare a gândirii și de formare a vorbirii la copiii surzi, particularitățile însușirii de către aceștia a noțiunilor în procesul de învățămînt, munca pentru dezvoltarea vorbirii, corectarea defectelor de vorbire, formarea deprinderilor de muncă independentă — iată numai cîteva probleme care au făcut obiectul unor asemenea lucrări și comunicări.

Prof. AUREL CORNEA
Sibiu

Tabere și excursii

în vacanța de primăvară

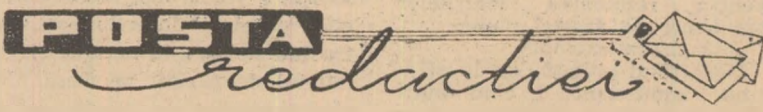
O.N.T. „CARPAȚI”, Agenția București, organizează pentru vacanța de primăvară a elevilor tabere în stațiunile Sinaia, Bușteni, Predeal, Tușnad, Păltiniș și Sovata pentru trei sau mai multe zile, cu reducere de 50 la sută pe C.F.R.

Se organizează, de asemenea, excursii de una, două sau trei zile cu trenul și autocarele pe Valea Prahovei, Valea Oltului și în alte locuri.

Pentru informații și înscrieri școlile se pot adresa la Agenția București a O.N.T. „CARPAȚI” din bd. Republicii nr. 4, telefon 14.72.08 sau din Calea Victoriei nr. 100, telefon 15.74.11, sau la filialele O.N.T. „CARPAȚI” din raioanele Călărași, Alexandria și Giurgiu.

Broderie.

Simion Vasies — Tg. Mureș

Profesorii examinatori la concursul de admitere pentru clasa a VIII-a a învățămîntului seral sau fără frecvență sînt retribuiți la fel cu cei din comisiile pentru concursurile de admitere în clasa a VIII-a a învățămîntului de zi. Se retribuește cîte un singur profesor examinator pentru fiecare disciplină, așa cum prevăd normele în vigoare. Pentru aceeași disciplină nu pot fi retribuiți în același timp doi examinatori.

Grigore Luca — raionul Giurgiu.

Cursul pe care l-ați urmat în anul 1956 nu vă dă dreptul să fiți încadrat ca profesor II, întrucît acesta n-a fost un curs de calificare, ci un curs de pregătire pentru cadrele necalificate. Condițiile de studii pe care trebuie să le îndeplinească un profesor de categoria a II-a sînt arătate clar în instrucțiunile de aplicare a Hotărîrii nr. 1059/1959 și în îndrumarul trimis de Ministerul Învățămîntului.

Aurora Albușescu — raionul Gilort.

Gradul definitiv fără examen se acordă numai cadrelor didactice aflate în învățămînt la 1 august 1959, data apariției Hotărîrii nr. 1059. Întrucît dv. avînd o întrerupere de 4 ani, nu erați în învățămînt la acea dată, și ați reîntrat în muncă ulterior, aveți dreptul să fiți încadrat ca profesoară definitivă, avînd un stagiu anterior de peste 5 ani, dar cu obligația să vă prezentați la examenul de definitivare și să obțineți gradul definitiv în termen de cel mult 3 ani de la reîntrirea în muncă.

În ceea ce privește specialitatea la care trebuie să dați examenul de definitivare, aceasta se stabilește în funcție de studiile pe care le aveți precum și în funcție de disciplinele pe care le predați. Despre acest lucru puteți cere lămuriri secției de învățămînt.

Vecerdeș Elena — raionul Gheorgheni.

Cadrele didactice care n-au obținut gradul definitiv fără examen pentru că nu îndeplineau condițiile cerute la apariția Hotărîrii nr. 1059/1959 sînt obligate să se prezinte la examenul de definitivare în termen de cel mult 3 ani de la împlinirea stagiului. Prezentarea la acest examen este posibilă de cel mult trei ori în sesiuni consecutive. În cazuri de forță majoră (cum a fost cazul dv. în care nu v-ați putut prezenta la prima sesiune de examene fiind în concediu de maternitate) în mod excepțional cei în cauză se vor prezenta la sesiunile următoare de examene. Prin urmare dacă v-ați prezentat la o singură sesiune de examene, mai aveți dreptul să vă prezentați la încă două sesiuni.

În privința întocmirii planurilor de lecții, acestea intră în obligația cadrelor didactice care n-au obținut încă gradul definitiv, precum și a acelor cadre didactice pe care organele de îndrumare

și controalele apreciază că au nevoie de mai multă pregătire.

Maria Bucur — Alba Iulia

Întrucît la data de 1 august 1959 nu ați funcționat în învățămînt și ați avut întrerupere în activitatea didactică, nu aveți dreptul la acordarea gradului definitiv fără examen. Avînd peste 5 ani stagiu anterior în învățămînt, puteți fi încadrată, ca învățător definitiv, în grupa corespunzătoare de vechime, dar cu obligația să obțineți gradul definitiv pe bază de examen, în termen de cel mult 3 ani de la reîntrirea în muncă.

Osiceanu Theodora — raionul Slatina.

Potrivit indicațiilor cuprinse în îndreptarul întocmit de Ministerul Învățămîntului cu privire la aplicarea Hotărîrii nr. 1059/1959 educatoarele de la grădinițele sezoniere cu un singur post au dreptul la acordarea îndemnizației de director dacă numărul copiilor din grupă depășește cu 50% efectivul legal fixat. În cazul dv. aveți dreptul la plata indemnizației de director.

Jurca Gheorghe — Abrud.

Facultatea de științe juridice nu pregătește cadre didactice, ca atare, nu dă calificarea de profesor. De aceea, încadrarea dv. ca profesor pe baza absolvirii acestei facultăți nu este de titular, ci de suplinitor, chiar dacă sînteți salarizat ca profesor I. În consecință, nu vă puteți prezenta la examenul de definitivare ca profesor de socialism științific și economie politică decît dacă ați obținut o aprobare în acest sens de la Ministerul Învățămîntului. În schimb, vă puteți prezenta la examenul de definitivare pentru învățători, pentru care aveți calificarea de bază, chiar dacă în prezent îndepliniți funcția de profesor.

Vasile Agavriloaie — raionul Buhuși.

Redacția noastră este bucuroasă să primească articole interesante scrise de cadre didactice care muncesc bine în școală și care prezintă experiența personală sau experiența bună a școlii în orice probleme ale procesului instructiv-educativ.

Geia Sandu — raionul Teleajen, Călina Anoliec — raionul Negru Vodă, Gheorghe Mușețeanu — raionul Oltenița, Constantin Cernușcă — Sibiu, Mihail Lăpușeanu — raionul Vișeu, Viorel Popa — raionul Orăștie, Sevastian Moraru — București, Ion Fiț, — Zalău, Ioana Galumbeanu — raionul Gilort,

Pentru lămuririle pe care le cereți, adresați-vă organelor locale.

A. Burlacu, — raionul Iași, Silvia Onuț — raionul Vaslui, Liviu Covașciuc — Botoșani, Maricica Bejan — Bacău.

Întrebările puse de dv. au fost lămurite în numerele anterioare ale gazetei noastre. În rubrica de față.